

๗๐1

กิจกรรมรัฐสภา

วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๓.๕๕ นาฬิกา

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ ๔ และ ๕ ทักษิณศึกษารัฐสภา และพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมี นายโกดิน พลกุล ประธานรัฐสภา นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา นายนิพนธ์ วิไลชญยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง และข้าราชการรัฐสภาฯ ร่วมเฝ้าฯ รับเสด็จ

กิจกรรมวุฒิสภา

วันที่ ๒๑ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา และสมาชิกวุฒิสภาเดินทางไปเยือนและเยี่ยมชมการดำเนินงานมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เมืองเซี่ยะเหมิน มณฑลฟูเจี้ยน สาธารณรัฐประชาชนจีน

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นครั้งแรก ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ลงนามถวายพระพรเนื่องในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร ณ พระบรมมหาราชวัง

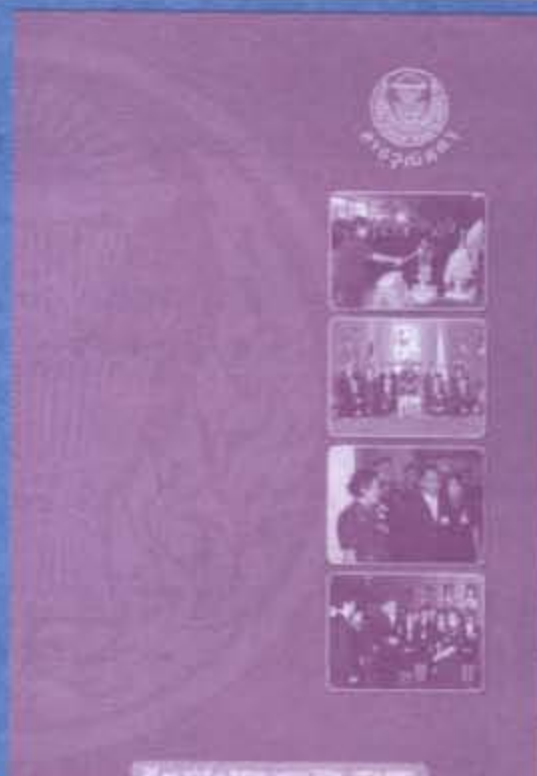
พรรณาริการแกลง

เมื่อถึงเดือนสิงหาคมคราวใดพวกเราชาวไทยทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็มักนึกถึงภาพ “ดอกมะลิ” สีขาวส่งกลิ่นหอมชื่นใจมาพร้อมกับท่วงทำนองเพลง “แม่” ที่บ่งบอกความหมายอันลึกซึ้ง และคุ้นเคยในความรู้สึกมาตั้งแต่เด็ก ๆ

๒๒ สิงหาคม “วันแม่แห่งชาติ” วันที่เราได้ร่วมกันระลึกนึกถึงพระคุณอันใหญ่ของแม่ที่มีต่อลูก ซึ่งยากที่จะหาสิ่งใดมาเทียบได้ และคงไม่มีใครปฏิเสธว่าให้สิ่งดี ๆ กับเราตลอดมา เหมือนกับที่ ส.ว.วัลลภ ดังคนานุรักษ์ ได้ถ่ายทอดความ “กราบลงที่ตักแม่” ในสารวุฒิสภาฉบับนี้

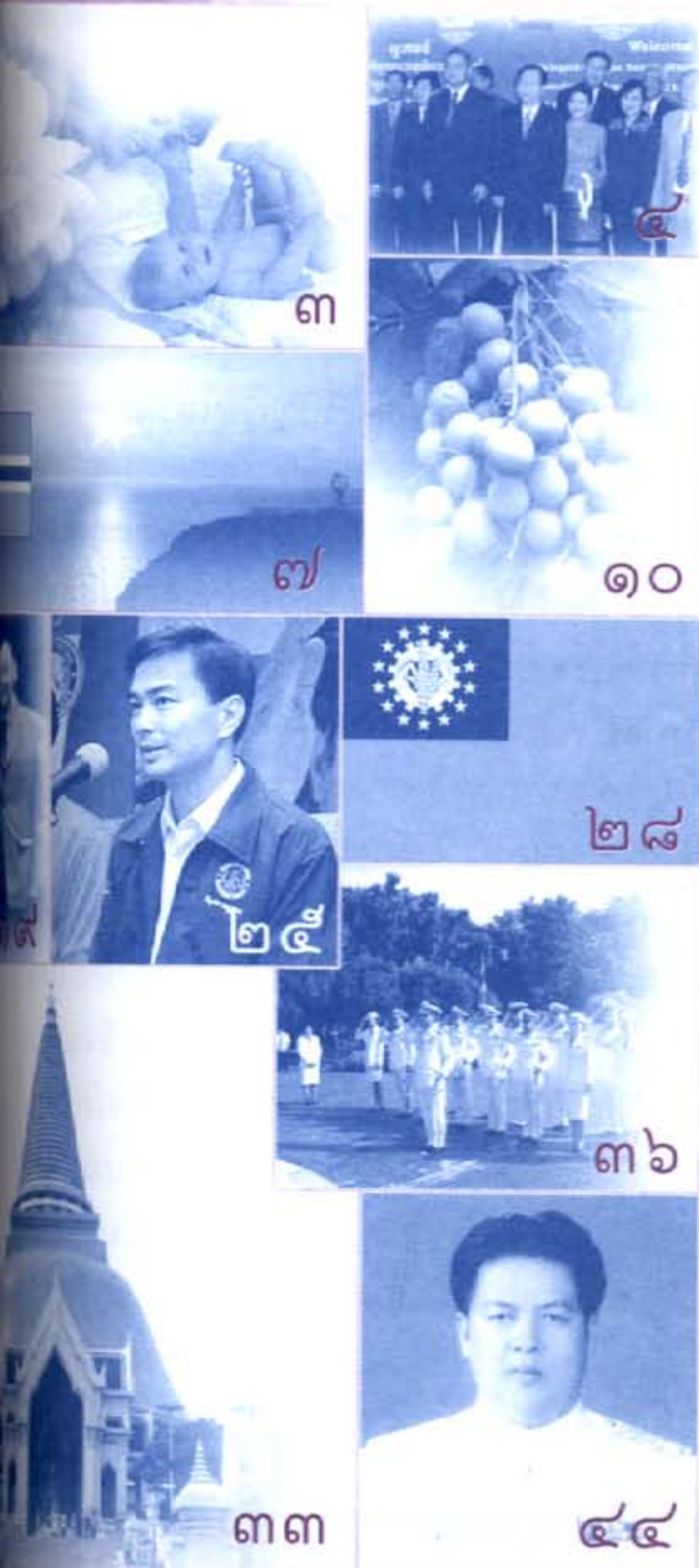
สำหรับบทความอื่น ๆ ที่น่าสนใจภายในเล่มก็ยังมีให้ผู้อ่านได้ติดตาม อาทิ “เรื่องจรรโลงใจในกัมพูชา” โดย ส.ว.เดือนใจ (กัญชฌณอยุธยา) ดีเทคนิ์, “พระอาทิตย์เที่ยงคืนที่นอร์เวย์” ตอนที่ ๑ โดย ส.ว.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง, “ถลกโสร่งยงโย่คูพม่า” โดย ส.ว.เกษม ชัยสิทธิ์ และบทความอื่น ๆ อีกมากมาย

ท้ายนี้สารวุฒิสภาขอแสดงความยินดีกับ ส.ว.จอน อึ้งภากรณ์ ในโอกาสที่ได้รับรางวัลรามอน แมกไซไซ สาขาบริการภาครัฐ ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

จากปก

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินทรงนำคณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ ๔ และ ๕ ทักตักศึกษารัฐสภา และพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๘

๓

๗

๒๕

๓๓

๑๐

๒๘

๓๖

๔๔

สารบัญ สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

- ๒ พระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๔๘
- ๓ กราบลงที่ตักแม่
- ๔ เรื่องจรรโลงใจในกัมพูชา
- ๗ พระอาทิตย์เที่ยงคืนที่นอร์เวย์ ๑ : เหนือ... สุดปลายแผ่นดินยุโรป
- ๑๐ มาตรการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตรด้วยโครงการรับจำนำของรัฐถึงเวลาต้องทบทวน
- ๑๔ ส.ว.จำเอนบอกเล่าเก้าสิบ
- ๑๖ สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
- ๑๙ รางวัลรามอน แมกไซไซ
- ๒๕ ประสิทธิภาพของพรรคการเมืองฝ่ายค้าน
- ๒๘ ถลกโสร่งยงโย่คูพม่า
- ๓๓ ได้อะไรจากการไปจังหวัดนครปฐม
- ๓๖ การปฏิรูประบบราชการ; การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ/ผู้ว่าCEO
- ๔๓ เกร็ดภาษา
- ๔๔ สมาชิกวุฒิสภา นายเกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาฬสินธุ์

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดวันเริ่มประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

โดย วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร

กราบลงที่ตักแม่

๖๖ ผมอายุแปดสิบกว่าปีแล้ว แม่ยังแข็งแรง ทำครัวทำอาหารและทำซุ๊ปให้พ่อกินทุกเช้า ว่าง ๆ แม่ นำเศษผ้าหลากสีเส้นมาเย็บติดกันด้วยจักรถีบตัวโปรด ของแม่ เพราะแม่ใช้งานมานานกว่าสิบปีแล้ว เมื่อเย็บ ถัดกันเป็นผืนแม่จะตัดเป็นกางเกงบ้าง เสื้อบ้าง ส่งมาให้ พ่อ ๆ และหลานที่อยู่กรุงเทพฯ ผมได้รับกางเกงขาสั้น กางเกงแม่ทุกปี ใส่เป็นกางเกงนอนทุกคืนหลับสบาย ๆ และได้คิดถึงแม่ที่อยู่ไกลถึงสุรินทร์

เมื่อมีโอกาสนั่งทบทวนถึงการดำรงชีวิตของแม่ ทำให้ผมคิดได้ว่าวิถีชีวิตของแม่นั้น สามารถก่อรูปขึ้น ในแนวคิดแนวปฏิบัติมากมาย สำหรับใช้เพื่องานการ พัฒนาผู้สูงอายุได้หลายต่อหลายประการ อาทิ

หนึ่ง...การเดินออกกำลังกาย แม่จะตื่นแต่ ตีห้าและปลุกพ่อออกไปเดินด้วยกัน เดินไปและกลับ บ้านถึงสี่แยกก็ไม่น้อยกว่าหนึ่งกิโลเมตร หรือไม่ก็ยืน กว้างแขนเบา ๆ พอได้เหงื่อ แม่จึงแข็งแรงพอสมควร และสู้กับโรคเบาหวานที่เกาะกินแม่มานานปีได้อย่าง มั่นคง ประการนี้บ่งชี้ชัดเจนว่าผู้สูงอายุต้องมีเวลาออก กำลังกายอย่างสม่ำเสมอด้วยความสบายไม่เคร่งเครียด

สอง...การทำงาน แม่ทำสารพัดงานที่บ้าน ทั้ง ทำครัวทำอาหาร ทั้งตัดเย็บเสื้อผ้า ทั้งขายของหน้าบ้าน แม่บอกว่ามีความสุขดีกว่านั่งหรือนอนเฉย ๆ น่าเบื่อ โดยเฉพาะถ้าลูกหลานมาที่บ้านแม่จะมีความสุขมาก และจะเข้าครัวทำกับข้าวอร่อย ๆ ที่พวกเราเคยทานมา ตั้งแต่เด็กให้กิน ประการนี้บอกให้รู้ว่าผู้สูงอายุต้องได้ ทำงานเบา ๆ หรือทำอะไรที่ชอบด้วยความสุขจะได้มี ความภาคภูมิใจ

สาม...การทำบุญและสังคมสงเคราะห์ ทุก เทศกาลงานบุญหรือวันพระ แม่จะไปโรงเจทำบุญไหว้พระ เมื่อก่อนนั้นจะนั่งรถสามล้อไป เดียวนี้ทันสมัย ให้ลูก พาขึ้นรถมอเตอร์ไซด์หรือรถยนต์ไปตามแต่โอกาสอันควร

ส่วนการสงเคราะห์นั้นแม่เป็นนักเก็บของเหลือใช้ เช่น เสื้อผ้า ของเล่น อุปกรณ์เครื่องเขียน หนังสือเรียน ฯลฯ ใส่แยกเป็นกล่อง ๆ สำหรับให้กับคนจรคนจนที่ผ่านมา ขออยู่เสมอ ประการนี้ชัดเจนว่าผู้สูงอายุต้องได้ใกล้ชิด ธรรมชาติ ได้มีเวลาทำสมาธิ ได้รับความสงบ และได้ทำบุญ สงเคราะห์ให้ท่าน

สี่...การเป็นนักจิตวิทยา ที่บ้านจะเป็นที่มาเยือน ของผู้คนอยู่เสมอ ส่วนใหญ่จะมาหาพ่อเพื่อปรึกษา เรื่องราวสารพัน ที่มาหาแม่นั้นจะเป็นเรื่องทุกข์ใจ มาร้องไห้ร้องไห้ มารบบายทุกข์ แม่จะนั่งฟังด้วยความ อดทนและปลอบโยนให้กำลังใจและคำแนะนำไป ซึ่ง ผู้คนเหล่านั้นจะกลับไปด้วยกำลังใจที่ดีขึ้น ประการนี้ สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ที่ต้องเปิดโอกาส ให้ได้ใช้ความสามารถสร้างสรรค์สังคมและชีวิตแก่ผู้อื่น

ห้า...การเป็นห่วงเป็นใยลูกหลาน แม่จะ ติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่เสมอ โดยเฉพาะข่าวของ ผมที่เป็นนักการเมืองคนเดียวในบ้าน เมื่อทราบว่าคุณ พุดจาให้สัมภาษณ์ที่รุนแรงเกินไป หรือกระทบผู้หลัก ผู้ใหญ่ในบ้านเมือง เสียงจากแม่จะผ่านมาทางโทรศัพท์ ทันที พร้อมคำตักเตือนที่มีคุณค่าให้สติอยู่เสมอ ประการนี้ยืนยันเป็นอย่างดีว่าผู้สูงอายุมีประสบการณ์ มุมมองและความห่วงใยปรารถนาดีอยู่เสมอ ดังนั้น ต้องอาศัยให้อยู่ใกล้ชิดกับลูกหลานให้มากเพื่อจะได้คอย ดูแลตักเตือน

ทั้ง ๕ ประการเหล่านี้ คิดและเขียนขึ้นได้เพราะ “คิดถึงแม่” แม่จะอยู่ไกลจากแม่มากกว่าสี่ร้อยกิโลเมตร แต่ความคิดคำนึงของผมบินไปไกลถึงแม่ กราบลงที่ ตักแม่ พร้อมความในใจที่อยากพูดอยากบอก กับแม่ตลอดเวลาว่า “ผมรักแม่”

โดย เดือนใจ (กัญชร ณ อยุธยา) ดีเทคน์
สมาชิกรูมิสภาจังหวัดเชียงราย

เรื่องจริงลงใน **กัมพูชา**

วัน ที่สี่ของการเยือนกัมพูชาตรงกับวันพฤหัสบดีที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการ
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภาไทย ได้เข้าพบกับคณะกรรมการ ๔ คณะ
ของวุฒิสภากัมพูชา และได้ลงเยี่ยมชุมชนที่อยู่ในทะเลสาบ โดยความร่วมมือขององค์กรพัฒนา
เอกชน ทำให้เข้าใจสถานการณ์เรื่องแม่น้ำโขงชัดเจนขึ้น เห็นความเป็นไปได้ของความร่วมมือกัน
ทั้งระดับรัฐบาล รัฐสภา และภาคประชาชน

วุฒิสภาของกัมพูชา แวดล้อมด้วยแมกไม้ร่มรื่น ตัวอาคารออกแบบงดงาม แสดง
เอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรม ประดับด้วยธงชาติเขมรเป็นทิวแถว ดูโดดเด่น (เทียบกับรัฐสภาไทย
แล้ว ของไทยดูคับแคบ ขาดทัศนียภาพที่จรรโลงใจ ทำให้เกิดคำถามว่า เมื่อไหร่จะตกลง
กันได้เรื่องสถานที่ก่อสร้างแห่งใหม่ที่เหมาะสมเสียที) เป็นความประทับใจแรกที่สัมผัสได้

การต้อนรับของคณะเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการฯ เป็นไปอย่างอบอุ่น ฝ่ายสตรีกัมพูชา
นุ่งซิ่นและเสื่อแขนยาว เป็นผ้าไหมลายเดียวกันทั้งคู่ เจ้าหน้าที่ทั้งหญิงชายพนมมือไหว้ด้วย
สีหน้ายิ้มแย้ม ห้องประชุมประดับด้วยต้นไม้ ดอกไม้สดชื่น บนโต๊ะมีผลไม้และเครื่องดื่มเตรียม
ไว้อย่างบริบูรณ์

ประธานฝ่ายกัมพูชา คือ ฯพณฯ ชาน ฟิน (H.E. MR. CHAN PHIN) ประธานคณะ
กรรมการเศรษฐกิจ การวางแผน การเกษตร การพัฒนาชนบท และสิ่งแวดล้อม ได้แนะนำ
สมาชิกรูมิสภาอีก ๑๐ ท่าน จากคณะกรรมการการต่างประเทศ ความร่วมมือต่างประเทศ
สื่อมวลชนและข้อมูล คณะกรรมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม แรงงานและกิจการสตรี และ
คณะกรรมการคมนาคม สื่อสารไปรษณีย์ อุตสาหกรรม การพลังงานและพาณิชย์ รวมเป็น ๕
คณะกรรมการ ซึ่งแต่ละกรรมการล้วนมีภารกิจที่สำคัญและขอบเขตงานกว้างมาก

สองชั่วโมงของการพบปะสนทนากันบรรยากาศเป็นไปอย่างเป็นกันเอง ส.ว.กัมพูชาหลายท่านคุ้นเคยกับ ส.ว.การุณ ไสงาม ดังญาติสนิท ส.ว.การุณจึงเป็นผู้เชื่อมความสัมพันธ์ชั้นเยี่ยม

ประธานฝ่ายไทย คือ ส.ว. นพ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ได้แนะนำสมาชิกวุฒิสภาของไทย และวัตถุประสงค์ในการมาเยือน คือ มาศึกษาสถานการณ์แม่น้ำโขงกับหาแนวทางการร่วมมือในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ไปเยือนลาว เวียดนาม และจีนมาแล้ว

กัมพูชาเห็นว่า ระดับน้ำในแม่น้ำโขงมีผลต่อทะเลสาบและพื้นที่ชุ่มน้ำต่าง ๆ อันเป็นระบบนิเวศหลักของกัมพูชา ปัญหาของทะเลสาบ คือ น้ำวันจะตื้นเขิน มีดินดอนเพิ่มขึ้น ขุดลอกได้ยาก ฤดูฝนน้ำมากเหมือนทะเล ฤดูแล้งน้ำน้อย มีผลให้พันธุ์ปลาน้อยลง บางชนิดใกล้สูญพันธุ์ หรือสูญพันธุ์ไปแล้ว เช่น ปลาบึก หาได้ยากสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะมีการจับปลามากอย่างเสรี แม้จะมีกฎหมายควบคุมก็ห้ามไม่อยู่

ทางออกคือ คณะกรรมการแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศในลุ่มน้ำ ควรปรึกษาเรื่องการบริหารน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โครงการพัฒนาต่าง ๆ ในลุ่มน้ำที่สัมพันธ์กับแม่น้ำโขงของทุกประเทศ ต้องร่วมกันคิดว่า ทำอย่างไรจึงจะไม่กระทบต่อประเทศจีน ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ ควรใช้เวทีอาเซียนเป็นที่เจรจา เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากการขาดแคลนน้ำที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

กรรมการฝ่ายไทย ส.ว.การุณ ไสงาม ได้เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นกับแม่น้ำโขงที่จังหวัดเชียงราย คือ ระดับน้ำขึ้นลงไม่เป็นปกติ กระแสน้ำไหลแรง เขาคดลิ่งพัง มีผลต่อวิถีชีวิตของชาวประมง และเกษตรกรชายฝั่ง อัน

เป็นผลจากการควบคุมน้ำโดยเขื่อนที่แม่น้ำล้านช้างในมณฑลยูนนานของจีน ซึ่งขณะนี้เพิ่งเสร็จไป ๒ เขื่อน หากจีนทำถึง ๑๑ เขื่อน ตามแผนที่วางไว้ อะไรจะเกิดขึ้นกับ ๔ ประเทศท้ายน้ำ รวมทั้งโครงการปรับปรุงร่องน้ำเพื่อให้เรือขนาดใหญ่ล่องจากจีนลงมาได้อย่างสะดวกตลอดปี

ดิฉันได้เสนอแนวทางการร่วมมือในแม่น้ำโขงจาก “คำประกาศกรุงเทพฯ” จากการประชุม ๕ ประเทศที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งมีข้อเสนอหลัก ๒ ข้อ คือ

๑) ร่วมกันศึกษาวิจัยองค์ความรู้ในภูมิภาคแม่น้ำโขง เรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรมชนชาติพันธุ์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชนชาติ จากต้นน้ำในจีนถึงท้ายน้ำที่เวียดนาม ความหลากหลายทางชีวภาพ อันเป็นต้นทุนความมั่นคงทางอาหารและปัจจัยสี่ และการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยความร่วมมือของชุมชน สถาบันวิชาการ หน่วยงานรัฐ และองค์กรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒) ควรมีคณะกรรมการแม่น้ำโขงภาคประชาชนที่จะทำงานควบคู่กับคณะกรรมการแม่น้ำโขงภาครัฐซึ่งมีอยู่แล้ว

ความเห็นที่ร่วมกันของคณะกรรมการฝ่ายไทย-กัมพูชา คือ ควรจัดตั้งคณะกรรมการแม่น้ำโขงจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันบริหารน้ำให้มีประสิทธิภาพ มีฐานข้อมูล มีความเข้าใจและความเห็นที่ตรงกัน มีการเยี่ยมเยือน ปรีกษาหารือกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตลอดไป

66

ชาวบ้านเล่าว่า ๓ - ๔ ปีมานี้

น้ำโขงลดลงมาก

ปลาที่จับได้ยิ่งน้อยลง

จนปลายาวชนิด

สูญพันธุ์ไปแล้ว

99

ช่วงปลายคณะกรรมการฯ ได้เยี่ยมชมสถานทูตไทยที่ปรับปรุงใหม่ ได้รับฟังข้อมูลสถานการณ์ความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชา ซึ่งมีการพบปะกันทั้งระดับนายกรัฐมนตรี ประธานรัฐสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ อย่างต่อเนื่อง กัมพูชาชื่นชมที่ไทยช่วยทั้งด้านสร้างถนนแบบให้เปล่า ให้กู้ สร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง การกักเก็บระเบิด ฯลฯ และนักลงทุนไทยเข้ามาลงทุนอยู่ในกรุงพนมเปญนับพันคน ชาวกัมพูชานิยมใช้สินค้าจากไทย นับเป็นความก้าวหน้าที่น่าพอใจ

นครพนมเปญมีอาคารที่งดงามทั้งแบบสถาปัตยกรรมกัมพูชา ที่คล้ายพระบรมมหาราชวังไทย และตึกสวยแบบฝรั่งเศส ถนนหนทางดูสะอาดสมกับเป็นเมืองท่องเที่ยว

เมื่อได้นั่งรถจากโรงแรมที่พักไปเยี่ยมชมชุมชน ก็ได้เห็นบรรยากาศที่เป็นวิถีชีวิตแบบชาวบ้าน ตลาดสดที่ขายพืชผักผลไม้อาหารจากท้องถิ่น ดูอุดมสมบูรณ์

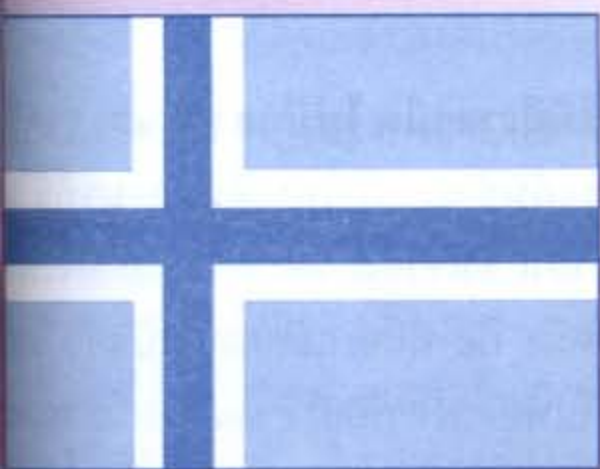
ชุมชนประมงที่คณะกรรมการฯ ได้ไปเยี่ยมชม โดยการประสานงานขององค์กรพัฒนาเอกชน คือ Fact Fisheries Action Coalition Team CEPA Culture and Environment Preservation และ Oxfam America เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง มีส่วนที่เป็นเรือนแพอยู่ในแม่น้ำและบนบก

ผู้นำชุมชนทั้งหญิงและชาย มาตั้งวงคุยกับกรรมการฯ อย่างเป็นกันเอง คุณยายชุมชนของไทย มีร้านขายขนมกรุบกรอบ สีสนล่อใจเด็ก ๆ มีแม่ค้าขายขนมทอดใส่ถาดเทินไว้บนหัว แล้วมายืนฟังการพูดคุยกับกรรมการฯ ด้วย รอบ ๆ บ้านมีโถงที่หมักปลา ซึ่งเป็นรายได้หลักของชุมชน โดยจับปลาจากน้ำโขงปีละ ๔ เดือน ช่วงธันวาคมถึงมีนาคม แล้วเอามาทำปลาแห้ง ปลาธำชย ใช้เงินกู้จากสหกรณ์ที่รวมกลุ่มก่อตั้งกันมานานเป็นสิบปี

ชาวบ้านเล่าว่า ๓ - ๔ ปีมานี้ น้ำโขงลดลงมาก ปลาที่จับได้จึงน้อยลง จนปลายาวชนิดสูญพันธุ์ไปแล้ว การใช้แหจับปลาที่ตาเล็กเกินไป เป็นเหตุให้ปลาถูกจับตั้งแต่ตัวเล็ก ๆ แทนที่จะจับเมื่อโตขนาด ๒ - ๓ กิโลกรัม รัฐบาลจึงออกกฎหมายห้ามจับปลาในฤดูวางไข่ และห้ามใช้เครื่องมือประมงที่ไม่ถูกต้อง

๔ วันในกัมพูชาครั้งนี้ ได้สัมผัสด้วยตาและใจถึงวิถีชีวิตของชุมชนที่พึ่งพาแม่น้ำโขง ได้เห็นธรรมชาติในทะเลสาบเขมรและแม่น้ำ ได้เห็นชีวิตของผู้คน การค้าในตลาดเมืองเสียมเรียบ พนมเปญ ได้เห็นอารยธรรมขอมโบราณที่นครวัด นครธม ได้พบรัฐมนตรีกระทรวงสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการวุฒิสภาหลายคณะ และได้ฟังข้อมูลจากท่านเอกอัครราชทูตไทยกับเจ้าหน้าที่สถานทูตไทยแห่งนครพนมเปญ ได้รับการดูแลอย่างอบอุ่นจากทุกฝ่าย เป็นความทรงจำและความจริงใจอันงดงามที่จะก่อให้เกิดการสืบสานเจตนารมณ์ รักแม่น้ำโขง รักแม่น้ำทุกสายในโลก รักมนุษย์ รักธรรมชาติและสรรพสัตว์ เพื่อการอยู่อย่างสันติสุขของมนุษย์และสรรพชีวิต ขอให้ทุกคนในโลกสร้างศรัทธาให้สัมฤทธิ์ผลร่วมกันค่ะ

พระอาทิตย์เที่ยงคืน

ถิ่นนอร์เวย์ ๑ : เหนือ... สุดปลายแผ่นดินยุโรป

ไปนอร์เวย์เที่ยวนี้ มีคนไทยหลายคนเข้ามาทักว่า ได้อ่าน “ลี้ภัยไปนอร์เวย์” แล้ว ช่วยให้ได้มองนอร์เวย์ในอีกมุมหนึ่ง มาครั้งนี้ เมื่อได้เดินทางไปในนอร์เวย์อีกหน โดยนัดกับลูกสาว เพื่อไปเยี่ยมท่านทูตไทยประจำนอร์เวย์ (ซึ่งเป็นแม่ของลูก) นาน ๆ ที จะได้อยู่กันครบหน้าเป็นครอบครัวสมบูรณ์ จึงพากันวางแผนเดินทางติดตามท่านทูตไปปฏิบัติภารกิจที่นอร์ทเคป ดินแดนเหนือสุดแดนของประเทศนอร์เวย์ อยู่ใกล้ขั้วโลกเหนือ เหนือ... สุดปลายแผ่นดินยุโรปเลยทีเดียว

“ฮันนิงโวก” สุดปลายแผ่นดินยุโรป

ออกจากออสโล เมืองหลวงของนอร์เวย์ มุ่งขึ้นเหนือ โดยนั่งเครื่องบินไปประมาณ ๓ - ๔ ชั่วโมง ถึงเมือง “ฮันนิงโวก” ก็นับว่าน่าแปลกใจพอดู เพราะได้ประจักษ์ว่า ประเทศนี้แม้จะไม่มีเนื้อที่กว้างใหญ่ไพศาล แต่ก็ “ยาว..ว..ว” น่าดู

ถ้าดูแผนที่ยุโรปแล้วลองพับแผนที่ประเทศนอร์เวย์ จากใต้สุดถึงเหนือสุด โดยพับลงมาข้างล่าง จะพบว่าพื้นที่ประเทศนอร์เวย์สามารถพับลงมาถึงประเทศอิตาลีเลยทีเดียว

ชื่อ “ฮันนิงโวก” เป็นภาษา “นอร์ค” แปลความหมายไทย ๆ ได้ว่า “ท่าเรือน้ำผึ้ง” ซึ่งก็ยังไม่รู้ว่า จะเกี่ยวข้องกับน้ำผึ้งจริง ๆ หรือน้ำผึ้งพระจันทร์ที่คู่แต่งงานชอบดื่มกัน

เมืองฮันนิงโวก เป็นเมืองขนาดเล็ก ประกอบด้วยหมู่บ้านเล็ก ๆ ๖ - ๗ หมู่บ้าน มีประชากรชาวเมืองอยู่ทั้งสิ้นเพียง ๓,๔๕๐ คนเท่านั้น แต่ก็มีผู้มาเยือนเป็นนักท่องเที่ยวจากทุกสารทิศทั่วโลก ปีหนึ่งมากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน

แทบทุกคนเดินทางมาที่นี่ก็เพื่อชม “พระอาทิตย์เที่ยงคืน” ย่ำเท้ามาเยือนอยู่บนปลายแหลมเหนือสุดของแผ่นดินยุโรปบ้างเดินทางมาโดยเครื่องบินแต่ก็มีคนจำนวนไม่น้อยนิยมเดินทางโดยเรือโดยสารขนาดใหญ่ จุคนได้หลายร้อยคน ลอยล่องค้างคืนอยู่ในทะเล

ท่าเรือน้ำผึ้ง (ฮันนิงโวก) ก็เลยมีเรือขนาดใหญ่เข้าจอดเทียบท่าทุกวัน วันหนึ่ง ๒ - ๓ ลำ ขนถ่ายสัมภาระและพานักท่องเที่ยวมาเติมความคึกคักให้แก่เมืองนี้อย่างสม่ำเสมอ เรือโดยสารขนาดใหญ่พวกนี้เมื่อเข้าเทียบท่าก็จะดูสูงใหญ่กว่าอาคารบ้านเรือน ร้านรวงของชาวเมืองทั้งหลาย กลายเป็นภาพเปรียบเทียบที่ดูแปลกตา น่าสนใจดีเหมือนกัน

พระอาทิตย์เที่ยงคืน

ผู้มาเยือนที่ต้องการจะดู “พระอาทิตย์เที่ยงคืน” จะเดินทางมาในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม ในช่วงฤดูร้อน เพราะช่วงเวลานี้ ดินแดนแถบนี้จะมองเห็นแสงแดดตลอดวันตลอดคืน ๒๔ ชั่วโมง

เรียกว่า ไม่มีเวลามืด ไม่มีกลางวัน

ในทางตรงกันข้าม ถ้าใครเดินทางมาที่นี่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ธันวาคม และมกราคม ก็จะพบความจริงอีกอย่างหนึ่ง คือ ที่นี่จะกลับกลายเป็นว่า ไม่มีเวลากลางวันเลย ไม่พบแสงอาทิตย์ มีแต่ความมืด ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เป็นเวลา ๓ เดือนเต็ม

เหตุที่เป็นอย่างนี้ ไม่ใช่เพราะว่าเมืองนี้ต้องคำสาปแต่ประการใด หากเป็นเพราะดินแดนแถบนี้ตั้งอยู่บริเวณใกล้ขั้วโลกเหนือ ถ้านึกเปรียบเทียบโลกกับผลส้มก็จะชี้ได้ทันทีว่าเมืองนี้อยู่บริเวณใกล้ ๆ กับหัวจุกส้ม นั่นแหละ

ดังนั้น โดยปกติเมื่อแกนของโลกเอียงทำมุมโคจรรอบดวงอาทิตย์ ผู้คนที่อยู่บริเวณใกล้ขั้วโลกจึงได้มองเห็นดวงอาทิตย์ยาวนานหรือสั้นแตกต่างกันไปตามฤดูกาล กล่าวคือ ในช่วงที่แกนโลกเอียงเข้าหาดวงอาทิตย์ ดินแดนบริเวณขั้วโลกหรือหัวจุกส้มที่เอียงหัวเข้าหาดวงอาทิตย์ ก็จะได้รับแสงอาทิตย์อย่างเต็มที่ ๓ เดือนเต็ม ๆ และเมื่อแกนโลกหันขั้วโลกหรือเอียงหัวจุกส้มออกจากดวงอาทิตย์ ก็จะทำให้พื้นที่ส่วนนี้ไม่ได้รับแสงแดดเลยตลอดช่วงเวลา ๓ เดือนอีกเหมือนกัน

ในฤดูร้อนที่นี้จึงเห็นพระอาทิตย์ในเวลาเที่ยงคืนโดยทุก ๆ วัน เมื่อโลกหมุนรอบตัวเองก็ทำให้มองเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นสูงในตอนเช้าและต่ำลงในยามเย็น แต่ไม่เคยหายไปจากขอบฟ้า แม้ในเวลาเที่ยงคืนก็ยังคงค้างอยู่เหนือขอบฟ้าอย่างนั้น ก่อนที่จะค่อย ๆ ลอยสูงขึ้นไปอีกหลังเวลาเที่ยงคืน

เรียกว่า ที่นี้พระอาทิตย์ตกและขึ้นบนทิศเดียวกัน

แต่เมื่อฤดูกาลผ่านไป ย่างเข้าสู่ฤดูหนาวมากขึ้น ในยามเที่ยงคืน พระอาทิตย์ก็จะอยู่ใกล้ขอบฟ้ามากขึ้น จนถึงช่วงต้นเดือนสิงหาคม พระอาทิตย์ก็จะตกลงหายไปจากขอบฟ้าประมาณ ๑ นาที แล้วก็ลอยสูงกลับขึ้นมาอีก ในช่วงปีหลังจากนั้น พระอาทิตย์ก็จะตกลงขอบฟ้ากินเวลานานขึ้นเรื่อย ๆ ๒-๓-๔-๕-๖ นาที ตามลำดับ กระทั่งลับหายไปเลยในช่วงเดือนพฤศจิกายน ไม่โผล่อีกเลยตลอดเวลา ๓ เดือนของฤดูหนาว

วิถีของธรรมชาติที่นี้จึงแตกต่างจากที่อื่น ๆ ทั่วโลก เพราะในช่วงฤดูร้อนจะมีกลางวันยาวนาน ๓ เดือน และในช่วงฤดูหนาว ก็จะมีกลางคืนยาวนาน ๓ เดือนอีกเหมือนกัน

ย้อนประวัติศาสตร์ : ตามเสด็จฯ ร.๕

ที่นอร์ทเคป มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแหลมยื่นไปในทะเล เป็นเหมือนภูเขาริมทะเล ที่ข้างบนมีสภาพหน้าตัด มีหลักฐานบันทึกทางประวัติศาสตร์ว่า เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีที่แล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๕) ของไทย เคยเสด็จประพาสมายังนอร์ทเคปในทางเรือ โดยเดินเรือมาทอดสมอจอดอยู่ริมทะเล ตรงเชิงเขาด้านล่าง แล้วค่อย ๆ เดินลัดเลาะไปตามสันเขาขึ้นมาข้างบน เจ้าหน้าที่ของนอร์เวย์ยังได้พาท่านทูตไทยและพวกเราไปดูหน้าผาที่พระองค์ท่านปีนขึ้นมา ซึ่งมีลมแรงและหนาวมาก ๆ

ทุกวันนี้ ยังมีหลักฐานพระบรมฉายาลักษณ์ของพระองค์ท่านกับเรือ รูปถ่ายคนนอร์เวย์ที่ร่วมเดินขึ้นเขา ได้มีการจารึกลายพระหัตถ์อักษร จปร ที่ก้อนหินด้านบนของแหลมด้วย

เมื่อทางการนอร์เวย์ได้มีการก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑสถานนอร์ทเคป โดยออกแบบตัวอาคารให้ฝังอยู่ลึกลงไปใต้หินภูเขา โผล่แค่ยอดโดมโສขึ้นมาด้านบน เนื่องจากบนเขาหน้าตัดริมทะเลมีกระแสลมพัดแรง น่ายินดี ภายในอาคารแห่งนี้ได้มีการเก็บหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการเสด็จประพาสไปเยือนนอร์ทเคปของ ร.๕ จัดแสดงเอาไว้ด้วย โดยนำก้อนหินจารึกลายพระหัตถ์ย่อ จปร ไว้เด่นสง่า และจัดห้องศาลาไทย รวบรวมทั้งภาพถ่าย เครื่องใช้ของไทย ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติแทบทุกคนพากันแปลกใจว่า ทำไม ณ ปลายเหนือสุดของแผ่นดินยุโรป ถึงได้มี “ศาลาไทย” บอกเล่าเรื่องราวของพระมหากษัตริย์ไทยไปจัดแสดงอยู่

เดินทางไปครั้งนี้ ท่านทูตของไทยได้ไปพบกับชาวนอร์เวย์ที่บอกเล่าถึงคนที่พบก้อนหินอันมีรอยสลักพระปรมาภิไธยของ ร.๕ เขาเล่าว่า ขณะที่ช่างเตรียมจะระเบิดก้อนหินเป็นอนุสาวรีย์เพื่อก่อสร้างอาคารใต้ดินนั้นเอง ได้พบก้อนหินที่มีรอยสลักอักษรอยู่ ก็นึกได้ว่าเคยมีพระมหากษัตริย์จากเมืองไทยเสด็จ มาที่นี่ จึงได้ระงับการระเบิดไว้ก่อน เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำก้อนหินดังกล่าวขึ้นมาเก็บไว้แล้ว จึงได้ดำเนินการต่อไป

ทุกวันนี้ จึงปรากฏหินก้อนดังกล่าววางแสดงอวดสายตาชาวโลกอยู่ในอาคารพิพิธภัณฑสถาน ณ ดินแดนเหนือสุด ที่ซึ่งมีพระอาทิตย์ยามเที่ยงคืน ณ ปลายขอบแผ่นดินยุโรป นั่นเอง

มาตรการแทรกแซง

ตลาดสินค้าเกษตรด้วยโครงการ รับจำนำของรัฐถึงเวลาต้องทบทวน*

นับเป็นเวลาหลายสิบปีที่รัฐบาลไทยมีมาตรการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ในช่วงระยะเวลาที่ผลผลิตออกสู่ตลาดตามฤดูกาล ซึ่งผลผลิตมีจำนวนมากและเป็นที่คาดว่าผลผลิตจะล้นตลาด (Over Supply) จนทำให้ราคาคงต่ำและจะส่งผลให้เกษตรกรผู้ผลิตได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากการขายผลผลิตได้ในราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิต การแทรกแซงของรัฐบาลด้วยโครงการรับจำนำผลิตผลการเกษตรสำคัญหลายชนิด เช่น ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ลำไย กาแฟ เป็นต้น จึงเกิดขึ้นและได้ดำเนินการตลอดมาภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานหลักสำคัญของรัฐบาล คือ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ผู้ร่วมรับผิดชอบดำเนินการ แม้บางปีจะถูกกล่าวหาจากสังคมว่า โครงการรับจำนำผลิตผลการเกษตรของรัฐบาลมีการทุจริตหลายรูปแบบต่าง ๆ นานา และมีการโกงกินกันในวงเงินก้อนโต แต่ด้วยเหตุผลสำคัญยิ่งที่ว่ารัฐจะต้องดูแลการประกอบอาชีพของประชาชนทุกคนทุกภาคส่วนในประเทศนี้อย่างเท่าเทียมกัน จึงเป็นความชอบธรรมของรัฐบาลหลายยุคสมัยที่จะดำเนินโครงการรับจำนำ เช่นนี้ต่อไป เพราะดูเหมือนว่าในเวลานี้ยังไม่มีวิธีการช่วยเหลืออื่นใดที่เลอเลิศและสามารถจัดสรรผลประโยชน์ของแผ่นดินให้แก่ทุกฝ่ายได้ลงตัวสูงสุดเท่ากับโครงการรับจำนำผลิตผลการเกษตรในราคาเป้าหมายนำ ตามที่นักวิชาการ นักคิด และนักเศรษฐศาสตร์แห่งกระทรวงพาณิชย์ของประเทศไทยท่านได้คิดได้เสนอแนวทางจัดสรรผลประโยชน์ไว้อย่างดีแล้ว

*หมายเหตุ บทความนี้ ส.ว.อำนาจ เรียรประมุข ได้เขียนขึ้นก่อนที่จะถึงแก่อนิจกรรม เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๘

“

การไถ่ถอนของผู้นำไม่มีโอกาสเกิดขึ้นได้
และถ้าเมื่อใดโครงการขาดการกำกับควบคุม
ตรวจสอบอย่างรอบคอบรัดกุม โอกาส
ที่พ่อค้าผู้เข้าร่วมโครงการจะกระทำการ
ทุจริตโดยการนำสินค้าตามโครงการ
ที่ตนเก็บรักษาไว้ออกไปจำหน่ายในตลาด
ก่อนตามที่ตนมีคำสั่งซื้อในมือ

”

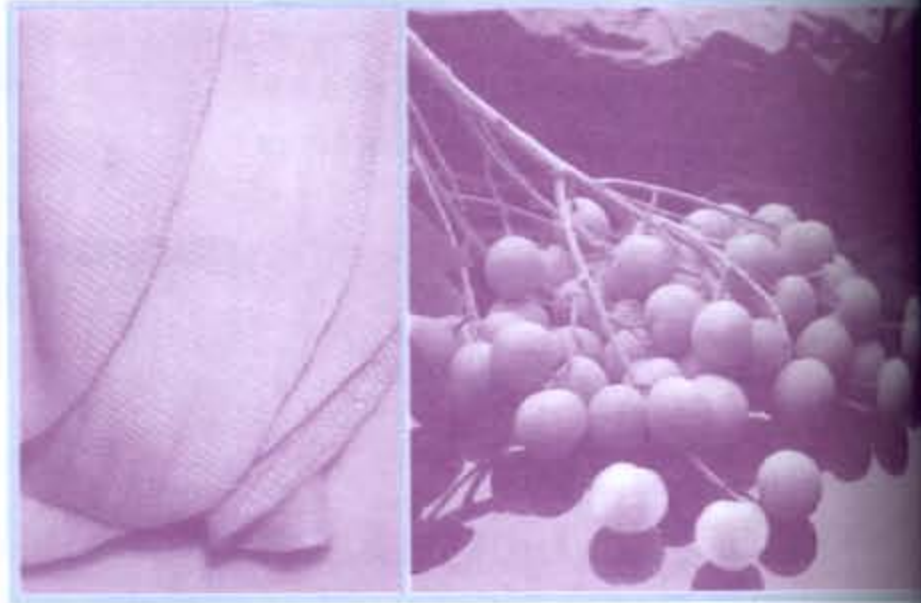
ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเริ่มปรากฏหลักฐานที่
ยืนยันสมมติฐานของสื่อและนักวิชาการอิสระหลายสำนัก
ที่สงสัยว่า โครงการรับจำนำผลการเกษตรในราคา
เป้าหมายนำที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดน่าจะเป็น
โครงการที่มีช่องทางทุจริตอย่างครบวงจร เช่น ปรากฏ
หลักฐานการจำหน่ายกล่องเปล่าไม่มีลำไยหรือที่สื่อเรียกว่า
จำหน่ายลม ในโครงการรับจำนำลำไย ปี ๒๕๔๕/๔๖ ซึ่ง
ผลการสอบสวนขององค์กรอิสระยังไม่เป็นที่ยุติ รวมถึง
ที่มีปรากฏการร้องเรียนของเกษตรกรที่ไม่สามารถ
ไถ่ถอนข้าวเปลือกจากโครงการรับจำนำข้าว ปี ๒๕๔๕/
๔๖ ตามจำนวนที่ได้จำหน่ายไว้กับโครงการในวันที่ราคา
ข้าวในตลาดปรับตัวสูงขึ้นเกินราคาเป้าหมายนำซึ่งเป็น
เหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ในบทความนี้จึงมี
ความจำเป็นต้องอธิบายถึงความสัมพันธ์สอดคล้องของ
ข้อเท็จจริงที่ปรากฏกับสมมติฐานที่ว่า “โครงการรับ
จำนำผลการเกษตรในราคาเป้าหมายนำน่าจะเป็น
โครงการที่มีช่องทางทุจริตอย่างครบวงจร” อย่างไร
ไว้พอสังเขป ดังนี้ คือ

๑. เมื่อมีการกำหนดราคาเป้าหมายนำของ
สินค้าผลการเกษตรชนิดที่กำหนดให้มีโครงการ
รับจำนำไว้สูงกว่าราคาตลาดมาก ๆ (ซึ่งโดยความจริง
เป็นเรื่องผิดหลักของการรับจำนำ) โอกาสที่จะมีการ
ไถ่ถอนย่อมไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นได้น้อยมาก เช่นที่
ปรากฏว่าได้เกิดการร้องเรียนของเกษตรกรผู้จำหน่ายข้าว
ตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือก ปี ๒๕๔๕/๔๖ กรณี
โรงสีที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำไม่ได้เก็บรักษาข้าวไว้
แต่ได้นำไปสีเป็นข้าวสารก่อนกำหนด เพราะมีความ
เชื่อมั่นว่า การไถ่ถอนของผู้จำหน่ายไม่มีโอกาสเกิด
ขึ้นได้ และถ้าเมื่อใดโครงการขาดการกำกับควบคุม
ตรวจสอบอย่างรอบคอบรัดกุม โอกาสที่พ่อค้าผู้เข้า
ร่วมโครงการจะกระทำการทุจริตโดยการนำสินค้าตาม
โครงการที่ตนเก็บรักษาไว้ออกไปจำหน่ายในตลาดก่อน
ตามที่ตนมีคำสั่งซื้อในมือ หรือตามที่ต้องส่งมอบตาม
สัญญาซื้อขายล่วงหน้าก็ย่อมกระทำได้ เพียงแต่พ่อค้า
รายนี้จะต้องเตรียมการวางแผนและดำเนินการซื้อสินค้า
จำนวนนั้นจากโครงการมาเป็นกรรมสิทธิ์ของตนให้ได้

ในท้ายที่สุด การทุจริตก็จะสำเร็จยุติโดยครบวงจร กรณีตรวจพบสต็อกลมจำนวนมากในโครงการรับจำนำลำไย ปี ๒๕๕๕/๕๖ และกรณีทุจริตโครงการรับจำนำยางพาราในอดีตที่มีการฟ้องร้องศาลอาญาข้อหายักยอกทรัพย์สิน ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา เคยตรวจสอบตามที่นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ร้องเรียน จึงเป็นข้อสนับสนุนข้อสงสัยนี้ได้อย่างดี และถ้าสมมติฐานนี้เป็นความจริงจะสามารถคิดสรุปโดยรวมได้ว่าวิธีทุจริตเช่นนี้เกิดขึ้นได้ไม่ยาก และสามารถทำได้ ๒ แนวทาง คือ

๑.๑ เป็นพ่อค้าผู้เข้าร่วมโครงการในฐานะผู้รับจำนำแทนกระทรวงพาณิชย์ และหาเครือข่ายเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนไว้เข้าจำนำสินค้าตามโครงการ อาจมีสินค้าบ้างหรือลมบ้างตามความเหมาะสมเข้าจำนำในโครงการตามสิทธิ์ที่กำหนด ในฐานะฝ่ายโกดัง ซึ่งได้ค่าเก็บรักษาอีกจำนวนหนึ่งก็ทำหน้าที่เก็บรักษาของตามยอดสต็อกนั้นไว้ เงินที่ได้จากการจำนำส่วนหนึ่งเก็บไว้รอวันดำเนินการเข้าประมูลจากกระทรวงพาณิชย์ และจำหน่ายหลักฐานหลังสินค้าตกเป็นกรรมสิทธิ์ของโครงการ ซึ่งราคาประมูลจะต่ำกว่าราคาเป้าหมายนำที่กำหนดให้เป็นราคาจำนำอย่างมาก จึงเกิดส่วนต่างที่สามารถจัดสรรแบ่งปันกันได้อย่างพอเพียง และเงินส่วนต่างจำนวนนี้จะเป็นส่วนหนึ่งในจำนวนเงินที่รัฐต้องสูญเสียในโครงการรับจำนำนี้ และต้องมีการขออนุมัติเงินงบประมาณมาจ่ายทดแทนให้กองทุนต่อไป ตามการสรุปผลของการดำเนินโครงการแต่ละครั้ง

๑.๒ เป็นพ่อค้ารายใหญ่มีคำสั่งซื้อล่วงหน้า ในมือที่เข้ามาอาศัยโครงการรับจำนำของรัฐให้ทำหน้าที่รวบรวมสินค้าเข้าเก็บ ณ โกดังของตนเองในฐานะ

คู่สัญญากับรัฐ ซึ่งจะได้รับค่าจ้างในกิจกรรมที่รับจ้างจากโครงการและลดต้นทุนการรวบรวมได้ด้วย และรอวันประมูลหรือหาหนทางเจรจาเพื่อขอซื้อเป็นกรณีพิเศษเมื่อสินค้าตกเป็นของโครงการเพื่อจำหน่ายหลักฐานและปิดโครงการต่อไป ในแนวทางนี้เคยมีการตรวจพบว่าสินค้าของโครงการเก็บอยู่ในโกดังไม่ครบจำนวนบ้าง มีกรณีไฟไหม้โกดังเก็บสินค้าขึ้นบ้าง เป็นต้น

“

ในแนวทางที่เห็นว่าถูกต้อง และเป็นไปได้ในการช่วยเหลือเกษตรกรนั้น

รัฐบาลควรช่วยเหลือด้านการผลิต

อย่างจริงจัง

”

โดย จำเอน จิตรธร
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย

ฉบับนี้ไม่พูดถึงเรื่องสถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงก็คงใจเย็นไปหน่อยแล้ว ตั้งแต่มีการปล่อยลอยตัวราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลที่ผ่านมาให้เป็นไปตามกลไกราคาน้ำมันตลาดโลก ตามนโยบายรัฐบาลที่ไม่สามารถจะแบกรับภาระส่วนต่างของการชดเชยราคาน้ำมันได้อีกต่อไป ส่งผลให้ราคาขายปลีกราคาน้ำมันเชื้อเพลิงปรับราคาพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะนี้แทบจะเป็นการปรับราคาสูงขึ้นรายวันก็ว่าได้ ที่สำคัญแนวโน้มยังไม่มีทีท่าว่าราคาจะหยุดนิ่งแต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามจากข้อมูลการคาดการณ์แนวโน้มอาจจะปรับขึ้นเรื่อย ๆ ไป ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลอาจจะปรับสูงขึ้นไปที่ ๒๕ บาทต่อลิตรในอีกไม่กี่สัปดาห์ก็เป็นได้ ถ้ามองว่าผลกระทบที่ตามมานั้นมีมากน้อยเพียงใดต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ว่าจะต้นทุนการผลิต การนำเข้าหรือส่งออกของสินค้าผลิตภัณฑ์ทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคการบริการต่าง ๆ เช่น การคมนาคมขนส่ง การบริการการท่องเที่ยว เป็นต้น ล้วนจะต้องอาศัยน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นปัจจัยในการผลิต การดำเนินกิจกรรมทั้งสิ้น ซึ่งทุกอย่างสะท้อนกลับมาที่การชะงักงันของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งนั้น

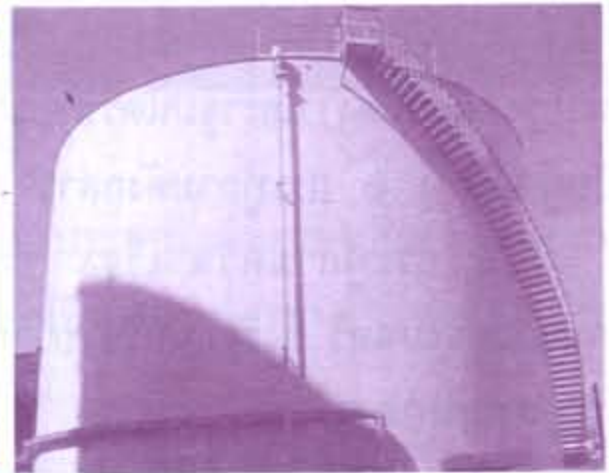
“

ชีวิตประจำวัน

ต้องกินต้องใช้ หนี้สิน
ก็เพิ่มขึ้น สดท้ายเมืองไทย
อีก ๕ ปี อาจจะไม่มีคนจน
แต่จะมีแต่คนที่บิหนี้สิน
ท่วมตัวทั้งนั้น

”

ที่นี้มาพิจารณาถึงผลกระทบและความเดือดร้อนที่กระทบกับประชาชนกันบ้างว่าน่าเป็นห่วงขนาดไหน เราจะไม่พูดถึงเรื่องของราคาสินค้าและค่าครองชีพที่กำลังขยับสูงขึ้น ๆ ทุก ๆ วัน จากผลพวงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้รับผิดชอบเองทั้งรัฐบาล โดยกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องค่า ๆ ขยาย ๆ จะหาทางออกหรือจะควบคุมดูแลที่จะไม่ให้ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนกับประชาชนด้วยวิธีไหน แต่เรื่องหนักหนาสำหรับที่รัฐบาลจะต้องรีบเร่งคิดอย่างด่วนที่สุดขณะนี้ก็คือ อย่าลืมนะว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศนั้นอยู่ในภาคเกษตร ภาคกสิกรรมเป็นเกษตรกร กสิกร เป็นชาวประมง ที่อยู่ในระดับรากหญ้าไม่มีทุนสำรองในการใช้จ่าย รอคารเก็บเกี่ยวผลผลิตเป็นงวด เป็นฤดูกาล ซึ่งในการทำอะไรทำนา ทำสวน ตลอดจนผู้ประกอบการด้านการประมงต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลทำอะไร ไถนา วิดน้ำ หาลา ตรงนี้เป็นความเดือดร้อนเป็นการเพิ่มภาระอย่างหนักหน่วงให้กับประชาชนแน่นอน แต่ถ้าบอกว่าน้ำมันแพงชานาก็หยุดทำนา หรือก็เปลี่ยนมาใช้วัว ควาย เกวียน ไถนา ลากจูงกันอย่างอดีต ส่วนชาวประมงก็หยุดออกทะเลหาลากันไปก่อน อย่างนี้คงจะไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาแน่นอน

ฉะนั้น เมื่อนโยบายเป็นความจำเป็นต้องใช้การลอยตัวราคาน้ำมัน ด้วยเหตุผลความจำเป็นนานัปการก็ไม่ว่ากัน แต่ต้องไม่ลอยตัวจากปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น วันนี้ รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารภาพรวมของประเทศกับการดูแลทุกข์สุข ดูแลปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจะต้องดำเนินการระดมสรรพกำลังทั้งหมดในการคิดหามาตรการแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั้งระบบ เพราะว่าถ้าคิดแก้ปัญหาแยกส่วนปัญหาไม่จบแน่ แต่ผู้ที่จะจบคือประชาชนระดับรากหญ้าถึงขั้นอาจจบชีวิตได้ที่เดียวถ้าเขาเหล่านั้นไม่มีทางออก ชีวิตประจำวันต้องกินต้องใช้ หนี้สินก็เพิ่มขึ้น สดท้ายเมืองไทยอีก ๕ ปี อาจจะไม่มีคนจน แต่จะมีแต่คนที่บิหนี้สินท่วมตัวทั้งนั้น ขอเพียงอย่าคิดแก้ปัญหาแบบไฟไหม้ฟางว่าจะต้องช่วยกันประหยัดพลังงาน ช่วยกันดับไฟที่ไม่จำเป็น ช่วยกันปิดแอร์ ประชาชนชาวไร่ ชาวนา เขาประหยัดอยู่แล้วครับ เพราะเขาไม่ได้ใช้แอร์ วันหยุดไม่ได้ขับรถยนต์ไปตีกอล์ฟ อย่างมากก็ขับรถจักรยานยนต์ไปซื้อของจำเป็นต้องใช้อุปโภคบริโภคที่ตลาดนัดข้าง ๆ บ้าน เอาเถิดครับ เราคงจะรอเวลาไม่ได้แล้ว ต้องร่วมด้วยช่วยกันในการแก้ไขวิกฤตินี้ให้ผ่านพ้นไป ดีกว่าตายหมู่หรือฟองสบู่แตกอีกครั้ง เพราะเราอาจจะไม่เหลืออะไรเลยก็ได้

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา

โดย วาสนา ยั่งยืน
สำนักกรรมการประชุมและตัวเลข

ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ) รองประธานวุฒิสภาคคนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิเศษยุทศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภาคคนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ได้ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ตั้งกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งนายบุญทัน ดอกไธสง เป็นกรรมการแทนนายมีชัย วีระไวทยะ ซึ่งขอลาออกจากตำแหน่ง

๒. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของเด็กไร้สัญชาติ ของนางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ งามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของเด็กไร้สัญชาติ ของนางเตือนใจ ดีเทศน์ งามนายกรัฐมนตรี ในการพิจารณากระทู้ถามตามลำดับที่ ๒ และลำดับที่ ๓ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายรุ่ง แก้วแดง) และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบทั้ง ๒ กระทู้ถามดังกล่าว

๔. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การหักเงินเดือนของครูโรงเรียนเอกชน ของนายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ งามนายกรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายรุ่ง แก้วแดง) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามดังกล่าว

๕. กระทู้ถามด่วน เรื่อง การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ งามนายกรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายรุ่ง แก้วแดง) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามดังกล่าว

๖. กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาของโรงเรียนในการจ้างนักการภารโรง ของนายปราโมทย์ ไพชนม์ งามนายกรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายรุ่ง แก้วแดง) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามดังกล่าว

๗. ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต แทนตำแหน่งที่ว่าง ๒ ตำแหน่ง และซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งนายพนัส ทัศนียานนท์ และนายกล้าณรงค์ จันทิก เป็นกรรมการแทนนายนิคม เชาวร์กิตติโสภณ และนายชุมพล ศิลปอาชา ซึ่งขอลาออกจากตำแหน่ง

๘. ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน ๒๗ คน

๙. ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว หลังจากเลขาธิการวุฒิสภาได้อ่านบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว ที่ประชุมได้มีมติให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปพิจารณาในการประชุมวุฒิสภาครั้งต่อไป

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา

และเนื่องจากที่ประชุมมีมติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่สมาชิกฯ เสนอที่ประชุมจึงได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

๑๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเหรียญเฉลิมพระเกียรติและเหรียญที่ระลึก พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และเนื่องจากที่ประชุมมีมติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภาตามที่สมาชิกฯ เสนอ ที่ประชุมจึงได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร

๑๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

๑๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

๑๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ) และรองประธานวุฒิสภาคคนที่สอง (นายสหัส พิณฑุเสณีย์) ได้ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา รวม ๒๒ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป)	วันศุกร์ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖
ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)	วันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๖
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ	วันอังคารที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ	วันอังคารที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ	วันจันทร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป)	วันอังคารที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป)	วันอังคารที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญทั่วไป)	วันอังคารที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันอังคารที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันจันทร์ที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันจันทร์ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันอังคารที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันจันทร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)	วันอังคารที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และ
ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ	วันศุกร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

๒. รายงานผลการสอบสวนเรื่องการให้สินบนแก่สมาชิกวุฒิสภา กรณีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตพิจารณาเสร็จแล้ว และโดยที่มีสมาชิกฯ ร่วมเข้าชื่อร้องขอให้มีการประชุมลับ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๓ ที่ประชุมจึงได้พิจารณา และรับทราบรายงานดังกล่าวโดยการประชุมลับ และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญฯ

ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ) รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์) และรองประธานวุฒิสภาคนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ได้ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาภัยแล้ง ของนายสมบูรณ์ ทองบุราณ ตามนายกรัฐมนตรีนั่ง ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

๒. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาภัยแล้ง ของนายจำเริญ จิตรธร ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ปัญหาภัยแล้ง ของนายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ในการพิจารณากระทู้ถามลำดับที่ ๒ และลำดับที่ ๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายเนวิน ชิดชอบ) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถามทั้ง ๒ กระทู้ดังกล่าว

๔. กระทู้ถามด่วน เรื่อง ขอรื้อผลการดำเนินการโครงการพัฒนาลุ่มน้ำน่าน ของนายคำนวน เหมะประสิทธิ์ ตามนายกรัฐมนตรีนั่ง ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายเนวิน ชิดชอบ) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบ

๕. กระทู้ถาม เรื่อง การปรับชั้นยศของผู้บังคับการจังหวัดทหารบก ของร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๖. ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

๗. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

ส.ว.จอห์น อังการณ ได้รับรางวัลรามอน แมกไซไซ

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ นายจอห์น อังการณ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ได้รับรางวัลรามอน แมกไซไซ สาขาบริการภาครัฐ ประจำปี ๒๕๔๘ โดยมี ประธานศาลฎีกาในฐานะตัวแทนของผู้มีฐานะสูงสุดของประเทศ เป็นผู้มอบรางวัล ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์

ประวัติ

เกิด

- วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๔๙๐

ที่อยู่

- มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ ๔๘/๒๘๒ โครงการเซ็นเตอร์เพลส ถนนรามคำแหง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐

การศึกษา

- ปริญญาตรี สาขาอิเล็กทรอนิกส์ (University of Sussex : อังกฤษ)

ประวัติการทำงาน

๒๕๔๓ ถึงปัจจุบัน

- สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร
- เลขานุการของคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา
- ประธานคณะอนุกรรมการหลักประกันทางสังคม
- เลขาธิการมูลนิธิเข้าถึงเอดส์
- รองประธานกรรมการศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์
- เลขานุการโครงการวารสารข่าวทางอินเทอร์เน็ต ประชาไท

๒๕๔๓

- กรรมการของคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา
- กรรมการสาธารณสุข วุฒิสภา

๒๕๓๗ - ๒๕๓๙

- ก่อตั้งและดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการมูลนิธิเข้าถึงเอดส์
- ประธานคณะกรรมการองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์
- กรรมการคณะกรรมการเอดส์ชาติ

๒๕๓๑ - ๒๕๓๒

- รองประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.)

๒๕๒๓ - ๒๕๓๔

- ผู้อำนวยการมูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม

๒๕๒๐ - ๒๕๒๓

- ผู้ประสานงานมูลนิธิมิตรไทย

๒๕๑๔ - ๒๕๑๙

- อาจารย์สอนวิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

นายชงค์ วงษ์จันทร์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี
ถึงแก่อนิจกรรม

นายชงค์ วงษ์จันทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรี ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ได้ดำรงตำแหน่งในวุฒิสภา คือ รองประธานคณะกรรมการด้านศาสนา ในคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา และที่ปรึกษาในคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างลง ในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๘

นายอำนาจ เขียรประมุข
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์
ถึงแก่อนิจกรรม

นายอำนาจ เขียรประมุข สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ได้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๘

सारวุฒิสภาขอแสดงความอาลัยต่อการจากไปของสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ ท่าน ซึ่งนับเป็นการสูญเสียบุคคลที่สำคัญของวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา เป็นประธาน พิธีเปิดการศึกษาและกล่าวต้อนรับนักศึกษาหลักสูตร "การบริหารเศรษฐกิจสาธารณะสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๔" ณ ห้องจินดา ณ สงขลา สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ลงนามถวาย ความอาลัยต่อการสวรรคตของกษัตริย์ฟ้าฮัต พระประมุขแห่ง ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ณ สถานเอกอัครราชทูต ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียประจำประเทศไทย

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ให้การรับรองบุคคลสำคัญต่าง ๆ ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ ดังนี้

เยี่ยมชมการ:

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

นาย B.K. Handique รัฐมนตรีว่าการรัฐสภาและกลาโหมแห่ง สาธารณรัฐอินเดีย พร้อมด้วยผู้แทนสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐอินเดีย และเจ้าหน้าที่รวม ๘ คน ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทย

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา "พณฯ Dato' Shaarani Bin Ibrahim เอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย ในโอกาสเข้ารับหน้าที่ใหม่ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา คณะผู้เข้ารับการอบรมโครงการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติ ในโอกาสเดินทางมาเยี่ยมชมวุฒิสภา

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

มาดาม หลิวหยาง นายกษัตริย์นักกฎหมายจีนและคณะ ในโอกาส เดินทางมาเยือนประเทศไทย

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

นายฮานี อับดุลลาห์ โมมินาห์ (Mr. Hani Abdullah Mominah) อุปทูตราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียประจำประเทศไทย ในโอกาส พ้นจากหน้าที่

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ให้การรับรอง ฯพณฯ นายเอโมมาลี รากโมนอฟ ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐทาจิกิสถาน ในโอกาสเดินทางมาเยือนประเทศไทยในฐานะ แยกของรัฐบาล ณ ห้องรับรอง ๑ ชั้น ๒ อาคาร รัฐสภา ๑

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา ร่วมกับคณะอนุกรรมการสิทธิแรงงาน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดสัมมนาเรื่อง “แก้ไขกฎหมายประกันสังคม เราจะก้าวไปทางไหน” ณ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ถนนพญาไท กรุงเทพฯ

คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๑๓ - ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

นายถาวร เกียรติไชยากร ประธานคณะกรรมการ พร้อมด้วย คณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพลังงานทดแทน ณ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ และลำพูน

วันที่ ๒๖ - ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

นายพนตล สมบูรณ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ พร้อมด้วย คณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพลังงาน เกี่ยวกับการปลูกไม้และการแปรรูปไม้เศรษฐกิจ ณ จังหวัดร้อยเอ็ด

นายวีรพงศ์ สกลกิติวัฒน์ ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา และคณะกรรมการ ปฏิบัติภารกิจ ดังนี้

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก ณ จังหวัดสุพรรณบุรี

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

จัดสัมมนาเรื่อง “ร่างพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ.” ณ ห้องประชุม คณะกรรมการ ๓๐๓ - ๓๐๔ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการ

นายนิวัฒน์ พันธ์ขำ ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา พร้อมด้วย คณะกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงาน ดังนี้

วันที่ ๑๗ - ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับ
โครงการ ห้วยซอน-ห้วยขั้ว และเขื่อนน้ำงึม
ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วันที่ ๓ - ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘
เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเกษตร
ณ จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับ
การบริหารจัดการน้ำภาคตะวันออก
ณ จังหวัดระยอง

วันที่ ๑๘ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘
นายเชิดพงษ์ อุทัยสาร ประธานคณะ
อนุกรรมการด้านการโทรคมนาคม การสื่อสาร
และการอุดมศึกษา ในคณะกรรมการการ
คมนาคม วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการ
เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต

คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา จัดการสัมมนาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
จัดสัมมนาเรื่อง "ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม
เนื่องจากนโยบายการปิดบ่อบาดาลและการบริหาร
จัดการน้ำเพื่ออุตสาหกรรมแบบบูรณาการ" ณ สำนักงาน
นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
จัดสัมมนาเรื่อง "พลังงานทดแทน : การพัฒนาและส่งเสริมไบโอดีเซล"
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา ร่วมกับคณะ
กรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา จัดการ
รับฟังความคิดเห็นเรื่อง "พระราชกำหนดการ
บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘"
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๒๑๓ - ๒๑๔
ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ประธานคณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ วุฒิสภา และคณะกรรมการ ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๒๐ - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘
คณะกรรมการฯ และคณะอนุ-
กรรมการศึกษาหามาตรการในการแก้ไข
ปัญหาเด็กไร้สัญชาติ เดินทางไปศึกษาดูงาน
และปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กอพยพ
ณ ศูนย์พักพิงแม่หละ อำเภอท่าสองยาง
จังหวัดตาก

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘
จัดสัมมนาเรื่อง "การจัดสวัสดิการ
สังคม : กรณีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ" ณ ห้อง
ประชุมคณะกรรมการ ๓๑๑ - ๓๑๒ ชั้น ๓
อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
จัดเสวนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การ
เสริมสร้างความรู้แก่ครูประถมศึกษาเพื่อ
แก้ไขปัญหาเด็กไร้สัญชาติในโรงเรียน" ณ
โรงแรมริมกก จังหวัดเชียงราย

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๑๕ - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘
นายปราโมทย์ ไพชนม์ ประธานคณะ
อนุกรรมการติดตามและประเมินผลการ
พัฒนาและส่งเสริมกีฬาขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการ ศึกษา
ดูงานด้านการพัฒนากีฬาและการใช้จ่าย
งบประมาณด้านการพัฒนากีฬา ขององค์กร
บริหารส่วนท้องถิ่น ณ จังหวัดเพชรบุรี

วันที่ ๓ - ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘
จัดโครงการอบรมกีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชน
ณ สนามกีฬาสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์
และจัดสัมมนาเรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา
พื้นฐานมวลชนสู่สังคม และกิจกรรมการแข่งขันกีฬา"
ณ โรงแรมโมเชิตฮิลล์ จังหวัดเพชรบูรณ์

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ และคณะกรรมการ ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๔ - ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘
เดินทางไปศึกษา
ดูงานเกี่ยวกับสถานการณ์
ผู้หนีภัยชาวไทยใหญ่ ณ
ดอยไตแลง อำเภอปางมะผ้า
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ให้การรับรอง
"พณฯ Dato' Shaarani Bin
Ibrahim เอกอัครราชทูต
มาเลเซียประจำประเทศไทย
ในโอกาสเข้ารับหน้าที่ใหม่
ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒
อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๒ - ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘
นายอนันตชัย คุณานันทกุล ประธานคณะอนุกรรมการด้านพลังงาน การสื่อสาร
และโทรคมนาคม ในคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา พร้อมด้วยคณะ
อนุกรรมการ เดินทางไปศึกษาดูงานและเยี่ยมชมแหล่งผลิตก๊าซธรรมชาติ "เอราวัณ"
ณ บริษัท ยูโนแคลไทยแลนด์ จำกัด จังหวัดสงขลา

รอบรัฐสภา

โดย สกว นันทชาติ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา

ประสิทธิภาพของพรรคการเมือง

ฝ่ายค้าน

ผู้เขียนขออนุญาตนำข้อคิดของคอลัมน์ต่าง ๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์มาให้ผู้อ่านได้พิจารณาว่าสื่อต่าง ๆ มีความคิดความเห็นต่อการดำเนินกิจการการเมืองของพรรคฝ่ายค้านเป็นประการใด มีสาระที่สำคัญอย่างไร ดังนี้

วิภาคแห่งวิพากษ์ในหนังสือพิมพ์มติชนในหัวข้อเรื่องว่า “อย่างก้าว ๑ เดือนเศษ อย่างก้าวอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อย่างก้าวประชาธิปัตย์” บทความนี้วิจารณ์ว่า “การประกาศเป้าหมาย ส.ส. ที่ ๓๐๐ ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ คือจุดแห่งความแตกต่างไปจากยุคของนายบัญญัติ บรรทัดฐาน หากที่สำคัญยิ่งกว่านั้นยังเป็นการประกาศที่มีได้ “เด่น” ไปตาม “เส้น” และ “กรอบ” ที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และพรรคไทยรักไทยขีดเอาไว้ อีกด้วย ถ้ามองว่าจุดเด่นเป็นอย่างมากของพรรคประชาธิปัตย์ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ คืออะไร คำตอบที่ตรงไปตรงมาที่สุดคือ ความเป็นตัวของตัวเอง ใครที่เคยมองนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ว่าเป็นเหมือนก๊อปปี้ของนายชวน หลีกภัย หรือเรียกอย่างล้อ ๆ ว่า “ชวนจูเนียร์” ขอให้เลิกคิดได้แล้ว เวลาเพียง ๑ เดือนเศษ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ยังสามารถสร้างความแตกต่างได้เด่นชัดถึงเพียงนี้ ย่อมเป็นการบ่งชี้ว่าเวลาที่เหลือ ๓ ปีเศษ จะยังมีความเด่นชัดอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ ที่สำคัญก็คือ ความสามารถในการกำหนดทิศทางอันเป็นอัตลักษณ์ (Identity) แห่งพรรคประชาธิปัตย์

ต้องยอมรับว่านับแต่ผ่านการเลือกตั้งเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา พรรคประชาธิปัตย์ “เด่น” ไปตามกรอบที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และพรรคไทยรักไทยขีดเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่พรรคประชาธิปัตย์มีอายุพรรคนานามากกว่า แม้บางระยะ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จะถูกล่อหลอกให้หล่นลงไปในกลุ่มอื่นเป็นความชัดเจนโดยพื้นฐานของพรรคประชาธิปัตย์ นั่นก็คือกลุ่มที่ตอบโต้รายวัน กลุ่มที่เล่นการเมืองไปตามสถานการณ์ แต่เมื่อตั้งตัวได้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรก็นำเอาจุดแข็งของความเป็นนักบริหารจัดการและจุดแข็งที่พรรคไทยรักไทยโดดเด่นในเรื่องแนวคิดและนโยบายมาเป็นฝ่ายรุก กระทั่งพรรคประชาธิปัตย์และพรรคการเมืองอื่นระส่ำระสาย ไม่ว่าจะเป็นยุคของนายชวน หลีกภัย หรือยุคของนายบัญญัติ บรรทัดฐาน ล้วน “เด่น” ไปตามเกมไปตามกรอบที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรขีดให้เล่นทั้งสิ้น น่ายินดีที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะมีความเฉลียวในเรื่องนี้ น่ายินดีที่พรรคประชาธิปัตย์ยุคนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ลดบทบาทของนักการเมืองประเภทฟังวิทยุอ่านหนังสือพิมพ์แล้วออกมาตอบโต้รายวันและเปิดประเด็นสงสัยเรื่องคอร์รัปชัน โดยแทบไม่มีข้อมูลอะไรอยู่ในมือ นั่นก็คือการตรวจสอบต้องแสดงความพร้อมที่จะทำงานได้ นั่นก็คือความพร้อมในฐานะ “ฝ่ายค้าน” และความพร้อมในฐานะ “รัฐบาล” สังคมไทยอาจเคยชิน

เป็นอย่างมากกับการออกมาวิพากษ์วิจารณ์ โดยไม่มีข้อ
เสนออย่างเป็นรูปธรรม เพราะว่า “นักวิชาการ” จำนวน
หนึ่งก็ทำเช่นนี้อยู่แล้วเป็นประจำ เพราะว่า “ปัญญาชน”
ในสังกัดองค์กรประชาชน องค์กรประชาธิปไตย จำนวน
หนึ่งก็ทำเช่นนี้อยู่เป็นประจำ เพราะว่า “นักการเมือง”
ฝ่ายค้านก็ทำเช่นนี้อยู่แล้ว จนสรุปว่าเป็นหน้าที่ เพราะว่า
“นักข่าว” ก็สันทัดในการนำเอา “คำพูด” ของนักการเมือง
คนหนึ่งไปถามนักการเมืองอีกคนหนึ่งเพื่อสร้างประเด็น
ข่าวอยู่แล้ว แนวทางใหม่ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
อาจเป็นเรื่องแปลก แต่ด้วยระยะเวลาอันสั้น แนวทาง
ใหม่นี้ก็ค่อย ๆ คืบคลานและนำไปสู่ภาพเปรียบเทียบอย่าง
มีนัยสำคัญในทางการเมือง เป็นการเมืองในเชิงความคิด
เป็นการเมืองในเชิงนโยบาย เป็นการยกระดับการเมือง
จากเรื่องของวาทกรรม (Discourse) หรือคำพูด ให้
เป็นการเมืองในเรื่องความคิด ทั้งยังเป็นความพยายาม
แปรนามธรรมในทางความคิดให้พัฒนาไปสู่รูปธรรมทาง
ปฏิบัติเวลาเพียง ๑ เดือนเศษ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
ก็ก่อรูปความคิดรวบยอดใหม่ขึ้นมาได้ในทางการเมือง
นั่นก็คือการเมืองที่ไม่เพียงแต่ต่อสู้เพื่อให้ได้เป็นรัฐบาล
ทำหน้าที่บริหาร หากแต่ยังเป็นการต่อสู้ที่แม้จะไม่ชนะ
ก็สามารถเป็นฝ่ายค้านที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ไว้วางใจได้
ของประชาชน ถึงไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ก็
ต้องให้กำลังใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ” ดังนั้นบทวิพากษ์
นี้ผู้เขียนเห็นว่าเป็นการวิเคราะห์อย่างละเอียดลึกซึ้ง
เจาะประเด็นในพฤติกรรมของคนบางกลุ่มในสังคมไทย
อย่างตรงไปตรงมาเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงใน
สังคมไทย ทั้งนักการเมือง ทั้งนักวิชาการ และสื่อมวลชน
ที่เป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจนยิ่งนักที่ไม่มีสื่อทั่วไปหรือ
นักวิชาการหรือนักการเมืองฝ่ายค้านจะคิด จะทำ จะมี
พฤติกรรมดังเช่นบทวิจารณ์นี้ต้องการให้เป็นรูปแบบที่ดี
มีคุณภาพ มีหลักการที่ดี มีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือชาติและ
ประชาชน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว พรรคพวกของตน
หรือหวังได้อำนาจรัฐโดยวิธีการที่ทุจริตแม้ในเชิงการใช้
วาททุจริตหรือวจีทุจริตเพื่อให้ประชาชนมองคนอื่นชั่วช้า
เพื่อขับเคื้อนให้ตนเอง พรรคของตนเลิศลอย ทั้งที่
ภาระหน้าที่ทางปฏิบัติของตน พรรคของตนก็ไม่ได้ทำ
อะไรให้เกิดผลแก่ชาติบ้านเมืองเป็นรูปธรรมที่สามารถ
จับต้องตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่อย่างใด

หลักการที่สำคัญยิ่งก็คือ การคิดนั้นง่ายกว่าการพูด แต่
การพูดก็ง่ายกว่าการทำ การทำให้เป็นมรรคเป็นผลให้
เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมนั้นนับว่าเป็นการยากอย่างยิ่ง
ใคร ๆ ที่มีความเก่งกล้าสามารถในเชิงพูดวิพากษ์วิจารณ์
การบริหารงานของคนอื่นที่เขาทำอะไรก็ตำหนิตติงว่าไม่มี
สิ่งที่ดีเอาเสียเลย แต่ถ้าตนเองอยู่ในตำแหน่งเช่นนั้น ๆ
บ้างจะมีความสามารถทำได้ดีกว่าคนอื่นทำได้หรือไม่
และใครผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นจะมีความสามารถผ่าน
กระบวนการเลือกตั้งโดยประชาชนเข้าสู่ตำแหน่งที่สำคัญ ๆ
ของชาติจะสามารถทำได้หรือไม่ ผู้เขียนขอฝากข้อคิด
ที่ว่า “คิดง่ายกว่าพูด พูดง่ายกว่าทำ” คนที่พูดเก่ง ทำเก่ง
วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นเก่งไม่แน่ใจว่าจะปฏิบัติหน้าที่ได้เก่ง
ยังเป็นข้อกังขาอยู่มาก

โปรดพิจารณาจาก “สวนดุสิตโพล” ในหัวข้อเรื่อง
“พรรคประชาธิปัตย์ในวันนี้ในสายตาประชาชน” ความหวัง
ของประชาชนที่ฝากถึงนักการเมืองพรรคประชาธิปัตย์
ในหนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ ลงวันที่ ๒๗ - ๒๙ เมษายน
๒๕๔๘ ว่า “หลังจากที่พรรคประชาธิปัตย์ได้มีการเปลี่ยน
หัวหน้าพรรคจากนายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นนาย
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และได้ดำเนินนโยบายประนีประนอม
ไม่ค้านทุกเรื่อง อีกทั้งปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของ
พรรคอย่างมากทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์การ
ทำหน้าที่ในฐานะของพรรคฝ่ายค้าน “สวนดุสิตโพล”
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้สำรวจความคิดเห็นของ
ประชาชนทุกสาขาอาชีพในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล
จำนวนทั้งสิ้น ๑,๑๔๗ คน โดยสำรวจระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗
เมษายน ๒๕๔๘ จากการสำรวจในกรณีที่พรรคประชาธิ
ปัตย์ เปลี่ยนหัวหน้าพรรคจากนายบัญญัติ บรรทัดฐาน
เป็นนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาชนมีความคิดเห็น
ต่อฐานะของพรรคประชาธิปัตย์อย่างไร ซึ่งประชาชน
๖๓.๑๕% มีความรู้สึกเหมือนเดิมต่อพรรคประชาธิปัตย์
เนื่องจากผู้บริหารยังมีชุดเดิมอยู่หลายคน อีกทั้งเพิ่งมีการ
เปลี่ยนแปลงยังไม่มีผลงานเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนประชาชน
๓๖.๘๕% มีความรู้สึกที่ดีขึ้นต่อพรรคประชาธิปัตย์
เพราะดูแล้วมีความทันสมัย เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่
ทำงาน โดยเฉพาะหัวหน้าพรรคคนใหม่มีวิสัยทัศน์ที่
กว้างไกล มีแนวทางที่ชัดเจน รวมทั้งมีการดำเนินการ
ทางนโยบายที่ชัดเจนไม่ซ้ำซาก และสร้างภาพลักษณ์ที่ดี

ให้แก่พรรค การใช้นโยบายประนีประนอมโดยไม่ค้าน
ทุกเรื่องของนายอภิสิทธิ์ ซึ่งมีการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งที่
เห็นว่าดี แต่บางคนว่าอ่อนเกินไปในฐานะพรรคฝ่ายค้าน
ซึ่งมีประชาชน ๖๑.๖๕% คิดว่าเป็นนโยบายที่ดีเพราะทำ
ให้เกิดมิติใหม่ทางการเมืองที่น่าสนใจมากขึ้นทำให้รัฐบาล
ทำงานได้อย่างเต็มที่และค้านในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อ
ส่วนรวม ส่วนประชาชน ๒๒.๒๕% รู้สึกเฉย ๆ เพราะ
เห็นว่าฝ่ายค้านไม่ค่อยมีบทบาท อีกทั้งจำนวน ส.ส.น้อย
ค้านไปก็ไม่เป็นผล และเป็นเรื่องปกติที่ต้องดำเนินตาม
นโยบายที่อ่อนไป เนื่องจากไม่มีฝ่ายค้าน ก็มองไม่เห็น
ปัญหา ไม่มีผู้ตรวจสอบในการทำงานของรัฐบาลทำให้
ฝ่ายค้านไม่มีผลงาน ฯลฯ

พรรคประชาธิปัตย์มีโอกาสกลับมาเป็นรัฐบาล
หรือไม่ ประชาชน ๔๗.๒๑% คิดว่าพรรคประชาธิปัตย์
น่าจะมีโอกาสกลับมาเป็นรัฐบาลอีกครั้ง อาจจะเป็น ๔ ปี
หรือ ๘ ปีข้างหน้า เนื่องจากพรรคกำลังปรับปรุงในด้าน
ต่าง ๆ โดยเฉพาะหัวหน้าพรรคมีความสามารถ ประชาชน
๓๒.๔๒% รู้สึกไม่แน่ใจ เพราะพรรครัฐบาลยังมีผลงานอยู่
ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับพรรคประชาธิปัตย์ว่าจะมีประสิทธิภาพ
มากขึ้นหรือไม่

ประชาชน ๒๐.๓๗% คิดว่าพรรคประชาธิปัตย์
ไม่น่ามีโอกาสกลับมาเป็นรัฐบาลอีกครั้ง เพราะตอนเป็น
พรรครัฐบาลไม่มีผลงานที่เป็นรูปธรรม (ความข้อนี้อธิบาย
ยืนยันว่าตรงกับที่ผู้เขียนได้รับฟังมาจากประชาชนบาง
ส่วนในเขตพื้นที่เลือกตั้งจังหวัดพะเยา ที่ประชาชนมี
ความเห็นเช่นนี้) นโยบายพรรคยังไม่มี และ ส.ส. ในพรรค
ยังไม่เป็นที่รู้จัก

ประชาชนอยากฝากบอกกับนักการเมืองที่สังกัด
พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งประชาชน ๖๙.๗๐% ฝากไว้ว่า ทำ
หน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดและดูแลเอาใจใส่ประชาชนให้
มากยิ่งขึ้น ประชาชน ๑๙.๑๘% ฝากบอกว่า ต้องไม่เห็นแก่
ตัวให้ถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

ประชาชน ๑๑.๑๒% ฝากบอกว่า ให้มีความรัก
สามัคคีภายในพรรคประชาธิปัตย์ ดังนี้

ผู้เขียนได้นำคำวิพากษ์วิจารณ์พรรคฝ่ายค้าน
โดยเฉพาะการทำหน้าที่ฝ่ายค้านของพรรคประชาธิปัตย์
จากสื่อมวลชนของนักวิพากษ์วิจารณ์ทั้งหลายมาเสนอ

ให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณาพิเคราะห์ดูว่า ผู้คนบางส่วนเขามี
ความคิดเห็นกันอย่างไร อย่างน้อยก็อาจจะเห็นภาพ
สะท้อนให้เห็นการปฏิบัติการกิจของฝ่ายค้านในสายตา
ของสื่อมวลชนบางส่วนที่พรรคฝ่ายค้านควรนำไปพิจารณา
พิจารณาเป็นอย่างยิ่ง

สำหรับผู้เขียนขอยอมรับว่า ไม่มีความเชี่ยวชาญ
เพียงพอที่จะเสนอแนะหรือวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติ
หน้าที่ของพรรคฝ่ายค้านโดยถูกต้องตรงประเด็นที่ดีได้
แต่ขอฝากพรรคฝ่ายค้านว่า สมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง
ศึกษาวิธีการปฏิบัติของพรรคฝ่ายค้านในอารยประเทศใน
โลกนี้ที่เห็นว่าได้ทำหน้าที่ฝ่ายค้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เป็นคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองและประชาชนในประเทศ
ของเขานำมาเป็นแนวทางปฏิบัติให้พรรคฝ่ายค้านของ
ประเทศไทยมีประสิทธิภาพมากที่สุด เป็นผลดีแก่ชาติ
บ้านเมืองและประชาชนมากที่สุด

ขอแนะนำวาทีของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และผู้นำฝ่ายค้าน ได้ให้
สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ว่า “หน้าที่ของผมไม่ใช่ล้ม พ.ต.ท.ทักษิณ แต่ทำให้
ประชาธิปัตย์เป็นที่ศรัทธาและเป็นทางเลือกหนึ่งของ
ประชาชน อีกด้านการเป็นฝ่ายค้านก็ต้องติดตามตรวจสอบ
รัฐบาลอย่างจริงจัง” ดังนี้

ด้วยรักและปรารถนาดี

ถลกโสร่งยองโย่ | ตาพม่า

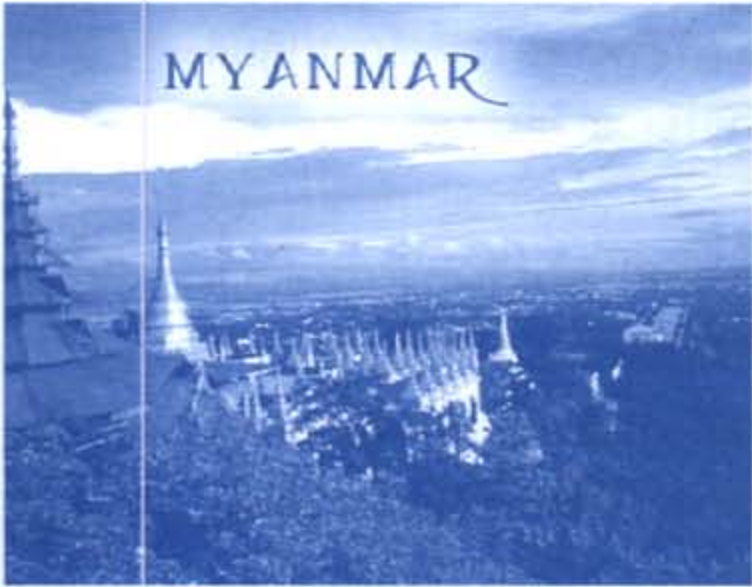
กาล ติลาจารย์ ดอกเตอร์ พลโท โสภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดนครศรีธรรมราช วุ้ยาวจ้ง นี้หากมีเชื้อเป็นหม่อมอะไรสักหน่อย คงปวดหัว
มากกว่านี้ อย่างกระนั้นเลย เรียกสั้น ๆ ว่าพี่โสภาสก็แล้วกัน พี่โสภาสได้ขอให้
ผมเขียนรายงานอย่างไม่เป็นทางการไว้อย่างเล่น ๆ เกี่ยวกับไปศึกษาดูงาน
ที่ประเทศพม่าของคณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา โดยให้ชื่อเรื่องว่า
“ถลกโสร่งยองโย่ดูของพม่า” ผมก็ยินดีทำตามคำขอ แต่ขอตัดคำว่า “ของ”
ออกเพราะคำว่า “ของ” มันตีความได้สองแง่สองง่าม เหมือนกับคำว่า “ไอ้ฉัน”
พี่โสภาสก็ไม่ขัดข้อง

อันที่จริงแล้วผมเคยไปพม่ามาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน อาจกล่าวได้ว่าไป
บ่อยจนเท่าไม่มีชนกัว่าได้ แต่ผมก็มองไม่เห็นว่ามันจะเกี่ยวข้องกันตรงไหน
ระหว่างชนเท่ากับการไปพม่าบ่อย ๆ เขียนให้มันวากวนเล่นไปยั้งั้นแหละ
ท่านผู้ใดหมั่นไส้ ผมขออน้อมรับ หากแถมความหมั่นไส้ด้วยมือและเท้า ผมจะ
วิ่งหนีทันที

การไปพม่าแต่ละครั้ง พบแต่บุหรี่ปั๊วรา สิ้นค้ำราคาถูกแต่คุณภาพต่ำ
หากไม่ต่อรองราคาแบบฟ้าถล่มดินทลาย มีหวังถูกแหกตาอย่างแน่นอน ผมซื้อ
กลับบ้านที่ไรถูกภรรยาต่อว่าทุกครั้งไป สถานที่ท่องเที่ยวก็ซ้ำซาก ไม่ทำซีเหล็ก
ก็เมียวดี ไม่วิกตอเรียพอยด์ก็สามเหลี่ยมทองคำ

สรุปแล้วว่า ผมไปพม่าบ่อยครั้งก็จริง แต่มันเหมือนมดแดงแฝงพง
มะม่วง ได้แต่ได้ไปโตมาชมเปลือกสีเขียวสีเหลืองไปตามเรื่อง ไม่มีโอกาสจะ
เข้าไปลองลิ้มรสเนื้อในสักหน

เดี๋ยวนี้มะม่วงสีแดง สีชมพูก็มีนะครับ ผมเคยไปดูงานด้านการเกษตรที่
ออสเตรเลีย เขาใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรที่ทันสมัยเปลี่ยนสีผลไม้เป็นว่าเล่น
ขนาดน้อยหน่ายังทำเป็นสีแดงเลย น้อยหน่าจริง ๆ ครับ ไม่ใช่หน่าที่เขาใช้
ขวางกัน ที่เปลี่ยนไม่ได้คือรสชาติ มะม่วงโตกว่าบ้านเรา แต่รสชาติไม่เอาไหน
ที่พูดนี้ไม่ใช่ยกยอผลไม้บ้านตัวเองนะครับ ทั้งฝรั่งทั้งญี่ปุ่นเคยยืนยันกับผมว่า
ผลไม้เมืองไทยอร่อยที่สุด

และแล้วผมก็มีโอกาสเข้าไปลองลิ้มรสเนื้อในพม่าจนได้ จนเป็นที่คะนองมือเขียนรายงานแบบเซย ๆ นี้ขึ้นมาให้ได้อ่านเป็นที่สนุก ใครอ่านแล้วไม่สนุกกรุณาใช้นิ้วแหย่สีข้างหัวเราะให้ผมสักหน่อยเถอะ ผมจะได้ไม่เสียความรู้สึก แต่ขอความกรุณายำนำไปอ้างอิงทางวิชาการ เพราะฟังเขามาบ้าง อ่านหนังสือที่ไม่มีการอ้างอิงตามหลักวิชาการ หรือระบายสีเองบ้างตามความพอใจของตนเอง ไม่เกี่ยวกับผู้ใดทั้งสิ้น

สาเหตุที่ผมได้มีโอกาสไปพม่าในครั้งนี้ เพราะที่ประชุมคณะกรรมการการทหาร ซึ่งผมเป็นกรรมการอยู่ โดยท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก เป็นประธาน ได้พิจารณาเห็นว่าในช่วงที่เรามีการประชุมอยู่นั้น มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น อันอาจทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่าเสื่อมทรามลง คือการก่อวินาศกรรมในกรุงย่างกุ้ง ทางกรมพม่าได้แถลงการณ์ทำนองว่า ผู้ก่อวินาศกรรมได้รับการฝึกเป็นอย่างดีจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งน่าจะหมายถึงประเทศไทย เพราะประเทศไทยเก่งที่สุด ขนาด ๓ จังหวัดปักชำได้อยู่ดีๆ ก็เกิดมีระเบิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน และอีกเหตุการณ์หนึ่ง คือ การที่สมาชิกรัฐสภากลุ่มหนึ่งเคลื่อนไหวคัดค้านไม่ให้พม่าเป็นประธานสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสมัยหน้า

ท่านประธานฯ กล่าวว่า ในฐานะที่ท่านเคยรู้จักมักคุ้นกับพลเอกอาวุโส ตานฉ่วย ประมุขหมายเลขหนึ่งของพม่า และท่านรองประธานฯ พลเอก ศิริ ทิวะพันธ์ ก็รู้จักมักคุ้นกับพลเอก หม่องเอ ประมุขหมายเลขสองของพม่า ก็อยากจะใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวประสานความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับพม่าให้คงอยู่ตลอดไป เป็นการช่วยเหลือรัฐบาลไทยไม่ต้องมาพะวงกับปัญหาชายแดน ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีมติให้ไปดูงานด้านการทหารที่ประเทศพม่า ในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ด้วยวัตถุประสงค์อย่างน้อย ๓ ประการ กล่าวคือ ชี้แจงเรื่องการก่อวินาศกรรมหากเขายกเรื่องนี้มาพูด กระชับความสัมพันธ์ให้คงอยู่เหมือนเดิม และสืบสภาพดูแลความเป็นไปในทุกด้านของพม่า เพื่อให้รู้เขารู้เราตามกัมภีร์ของปรมาจารย์ซุนวู

ต่อมาพลเอกอาวุโส ตานฉ่วยได้ขอให้เลื่อนการเดินทางเป็นวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพราะวันที่ ๑๘

เขาไม่ว่าง เขาอยากพบท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ด้วยตนเอง ข้าราชการเลื่อนการเดินทางนี้ทำให้เกิดกระแสความเป็นห่วงจากเพื่อนผู้หวังดีบางคนว่า พม่าอยากจะยกเอาการพบกันครั้งนี้เป็นเวทีประท้วงประเทศไทยผ่านท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ในฐานะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองไทย

“

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งสนามบิน
ของเรา กับ สนามบินพม่า
ต่างก็มีคำว่า “ดอน” ด้วยกันทั้งคู่
คำว่า “ดอน” ในภาษาไทย
หมายถึงที่น้ำท่วมไม่ถึง

”

ท่านประธานฯ ยึดตามแบบฉบับของนักรบผู้เจเนติกทั้งบูและบุน แล้วพูดว่า เป็นความพยายามของพวกเราที่จะช่วยชาติบ้านเมือง จะได้ผลหรือไม่ประการใดเป็นอีกประเด็นหนึ่งไม่ได้คิดอะไร

ดังนั้นในวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เวลา ๐๘.๐๕ นาฬิกา พวกเราคณะกรรมการที่ปรึกษาและเจ้าหน้าที่รวม ๑๘ คน รวมอยู่กันได้ ๑,๐๐๐ ปีเศษ ออกเดินทางจากดอนเมืองโดยสายการบินไทยที่ ทีจี ๓๐๓ ใช้เวลาบิน ๕๐ นาที ก็ถึงสนามบินมังกาลาดอน ณ เมืองย่างกุ้ง

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งสนามบินของเรา กับ สนามบินพม่า ต่างก็มีคำว่า “ดอน” ด้วยกันทั้งคู่ คำว่า “ดอน” ในภาษาไทยหมายถึงที่น้ำท่วมไม่ถึง ส่วนภาษาพม่าหมายความว่าอะไรผมไม่ทราบ แต่มันทำให้ฉึกคิดขึ้นมาว่า บรรพบุรุษไทยเราฉลาดกว่าลูกหลานเยอะเลย ท่านสร้างสนามบินบนดอน แต่ลูกหลานดันไปสร้างในหนอง ต้องเสียค่าไถ่ถมดินจนปากเป็นมัน

พอเครื่องบินลงจอดที่ลานบิน ขณะกำลังจากเครื่องบินขึ้นรถยนต์ที่ทางพม่าจัดไว้ให้ พอรถไปถึงอาคารท่าอากาศยาน เห็นท่านทูต คุณสุพจน์ ธีรเกาศัลย์ ยืนต้อนรับอยู่กับตัวแทนของรัฐบาลพม่าหลายคน ที่สำคัญคือ พลตรี มินส่วย เจ้ากรมการข่าวทหารบก ทำหน้าที่ผู้บัญชาการทหารภาคอย่างกึ่ง นายทหารคนนี้นัยว่าเป็นผู้นำประเทศในระดับต้น ๆ เพราะระบอบเผด็จการนั้นจะยืนยงคงอยู่ได้ก็ด้วยงาน “ข่าวกรอง” และอีกคนหนึ่งที่สำคัญคือ นายทหารอากาศผู้ควบคุมท่าอากาศยานทั้งหมด

หลังจากจับน้ำชาเช็ดผ้าเย็นตามธรรมเนียมในห้องรับรองแล้ว ท่านทูตและผู้บัญชาการทหารภาคอย่างกึ่งพาคณะเราไปเยี่ยมพลเอกอาวุโส ตานฉ่วย และคณะผู้นำของพม่า ซึ่งรอดต้อนรับอยู่ทำเนียบรัฐบาล โดยทางพม่าได้จัดรถนำและรถปิดท้ายขบวนให้เกียรติกัน พอสมควรว้างนั้นเถอะ พอไปถึงท่านอธิบดีกรมพิธีการทูตชื่อ นายตู่ระอู่อองเต้ท นุ่งโสร่งใส่รองเท้าเดินสายสะโพก ออกมาต้อนรับ ทำทางคล้ายขันทีในหนังจีนนำคณะเราไปสัมผัสมือกับพลเอกอาวุโส ตานฉ่วย และคณะสมาชิกสภาสันติภาพและการพัฒนาประเทศ (State Peace and Development Council-SPDC) ซึ่งเป็นองค์กรสูงสุดในการปกครองประเทศ

เท่าที่เห็นการแต่งกายของข้าราชการพม่ามีอยู่สองแบบ คือ ทหารตำรวจเครื่องแบบโก้หรูสุด ๆ เมืองไทยว่าแจ่มแล้วยังอายเลย ส่วนเครื่องแบบข้าราชการพลเรือนก็คงจะมีสำหรับใช้ในพิธีการต่าง ๆ แต่ในเวลาปกติจะแต่งแบบพลเรือนธรรมดาที่เห็นโดยทั่วไป คือนุ่งโสร่ง เสื้อคล้ายเสื้อกั๊กเฮงบ้านเรา แต่แขนยาว ชายเสื้อสั้น เวลาสวมใส่เขาจะติดกระดุมคอและถัดลงมาหนึ่งหรือสองเม็ด กระดุมล่าง ๆ เขาจะปล่อยไว้ ทำให้ชายเสื้อถ่างออกจากกัน นัยว่าเพื่อความสะดวกในการขมวดโสร่งให้กระชับวันละประมาณ ๕๐๐ ครั้ง โดยประมาณ ถ้าคนไม่หลงพุงก็พอทำเนา แต่ถ้ามีพุงพลุ้ยแล้วนำเกลียดที่สุด ยิ่งไม่ใส่เสื้อในละก็สะดือโป้สะดือจุ่นรู้หมด

หลังจากจับมือแนะนำตัวกันถ้วนหน้าแล้ว ก็นั่งสนทนาปราศรัย เขาจัดเก้าอี้สองแถวเผชิญหน้ากัน นายพลเอกอาวุโส ตานฉ่วย นั่งอยู่โซฟาตรงกลาง ฝ่ายเรานั่งเก้าอี้แถวขวามือรวม ๘ คน คือ พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ้ง พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ ท่านผู้ที่ไม่ได้เป็นเลขาคณะ และก็ไม่ใช้ทหารยศร้อยตรีที่นั่งทาบรัศมีกับนายพล แต่ท่านเป็นอดีตผู้ว่าราชการจังหวัด และเป็นรองประธานกรรมการการทหาร ถัดมาเป็นผม ส่วนต่อจากผมไปนั้นเป็นใครบ้างผมไม่ได้สังเกต เพราะตื่นเต้นมัวจ้องมองตานฉ่วยและหม่อมเอ คนดังของโลก

ข้างพม่าอยู่แถวซ้าย เรียงตามลำดับผู้มีอำนาจทางการเมือง คือ รองพลเอกอาวุโส หม่องเอ รองประธาน เอสพีดีซี พลเอก ตูระฉ่วยมาน เสนาธิการทหารพลโท เต็งเส็ง เลขาธิการ เอสพีดีซี พลเรือโท โชเดง ผู้บัญชาการทหารเรือ พลตรี มินส่วย ผู้บัญชาการทหารภาคย่างกุ้ง นายอูยานวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ และตูระอูอ่องเตีท อธิบดีกรมพิธีการทูต สองคนหลังนี้เดิมที่เป็นทหาร พม่าอยู่กระทรวงการต่างประเทศต้องเปลี่ยนมาเป็นพลเรือน เพราะเกรงจะเป็นข้อครหาในเวทีระหว่างประเทศ ทั้งสองต้องสลัดเครื่องแบบทหารมาnungสร้าง ใหม่ ๆ คงรู้สึกเย็นโหวงเหวงเหมือนไม่ได้ใส่กางเกง

การพบปะสนทนาใช้ล่ามสองคน คือ พลตรี พิระพงษ์ มานะกิจ เป็นล่ามฝ่ายไทย และมีล่ามพม่าอีกคนหนึ่ง ท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ประธานฯ ของเรา กับพลเอกอาวุโส ตานฉ่วย คู่กันเพียงสองคน คนอื่นเงียบเหมือนเป่าสาก ผมคิดจะถามท่านอธิบดีกรมพิธีการทูตว่า ที่ต้องเปลี่ยนกางเกงมาnungสร้าง ท่านมีความรู้สึกเยี่ยงใด เย็นไขหรือไม่ อะไรเทือกนี้ แต่ไม่กล้า กลัวท่านประธานฯ เขกบาลเอา ฐานไม่รู้จักกาลเทศะ

ผมสังเกตเห็นข้างฝ่ายพม่า นั่งตัวตรงเข้าชิดกัน มือทบบนเข่า ไม่กระดุกกระดิกเลยตลอดเวลาเกือบชั่วโมง ต่างกับพวกเราซึ่งคงนั่งเครื่องบินมาเมื่อยเนื้อเมื่อยตัวเลยเปลี่ยนอิริยาบถอยู่เรื่อย ๆ เดี่ยวนั่งตัวตรง เดี่ยวตัวเอน เดี่ยวเอามือเท้าคาง เผลอ ๆ บางคนหลับคาพนักเก้าอี้ ดีที่ไม่กรนออกมาให้เป็นที่รำคาญแก่คนอื่น ผู้ที่เผลอ ๆ หลับก็ผมนี่แหละครับ ทนไม่ไหวจริง ๆ พยายามถ่างตาไว้ก็สุดจะฝืน เพราะแอร์ในทำเนียบรัฐบาลพม่าไม่เย็นเหมือนบ้านเรา

การพบพูดจากันในวันนี้เป็นการโอภาปราศรัยระหว่างเพื่อน มากกว่าที่จะเป็นการเจรจาเพราะไม่มีเงื่อนไขต่อรองในเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น พอสรุปได้ว่า

พลเอกอาวุโส ตานฉ่วย รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสต้อนรับ พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก แขนกผู้มีเกียรติซึ่งรู้จักมักคุ้นกันมานาน การที่ท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก นำคณะมาเยี่ยมในครั้งนี่ เป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพทั้งสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น พม่ากำลังเร่งรัดพัฒนาประเทศในทุกด้านเพื่อเดินตาม Road Map ไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย และว่าประชาธิปไตยนั้นต้องตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความมั่นคงในทุกด้าน พม่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงอีกมาก ที่สำคัญคือมีชนกลุ่มน้อยหลายเผ่าพันธุ์ ยากที่จะสมานฉันท์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ จำเป็นต้องแก้ไขปัญหอย่างมั่นคงและเด็ดเดี่ยว

พูดถึงความสมานฉันท์ของคนในชาติ ผมว่าบ้านเมืองของเราได้เปรียบประเทศเพื่อนบ้านมากมาย ชนส่วนน้อยมีไม่มาก เกือบทั้งหมดเป็นเผ่าไทยทั้งสิ้น ต่างยึดมั่นในความจงรักภักดีต่อองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถึงจะมีการกระทบกระทั่งกันบ้างในบางครั้ง แต่ก็เหมือนลิ้นกับฟัน ไม่ค่อยมีเรื่องคอขาดบาดตาย

ท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก หัวหน้าคณะของเรากล่าวตอบว่า ยินดีที่ได้มาพบเพื่อนเก่า ได้ติดตามข่าวคราวตลอดมาด้วยความระลึกถึง จึงพาคณะสมาชิกวุฒิสภามาเยี่ยม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าราชการเก่าเข้าใจปัญหาของพม่าดี ทราบว่าท่านตานฉ่วยกำลังทำงานหนักเพื่อนำประชาธิปไตยมาสู่ประเทศชาติ จึงขออำนาจพรให้กระบวนการนำประชาธิปไตยมาสู่ประเทศจงประสบความสำเร็จทุกประการเทอญ เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้

ว่าแล้วท่านทูตก็พาคณะเราไปรับประทานอาหารที่ทำเนียบท่านทูต อาหารไทยทุกจานอร่อยมาก มีขนมจีนน้ำยา แกงเขียวหวานไก่ ต้มยำกุ้ง ปลาราดพริก เป็นต้น ทั้งที่อ้อมไปจากบนเครื่องบินแล้วยังทานได้อีกคนละจานสองจานจนพุงกาง นัยว่าภริยาท่านทูตปรุงเอง

ความสำเร็จในการเยือนพม่าในครั้งนี้สามารถวัดได้จากข้อเท็จจริงอย่างน้อย ๒ ประการ คือ

ประการแรกวัดจากคำพูดของท่านทูตเอง ท่านบอกว่าอยู่พม่ามานานพอสมควร การเจรจาทางการทูตเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ระหว่างไทยกับพม่าท่านอดสำหรับกลิ่นจากหัวใจมาพูดจนคอเป็นเอ็น แต่ผลที่รับก็พอเสมอตัว แตกต่างจากท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอามาพูดเพียงไม่ถึงชั่วโมงทุกอย่างก็ดีขึ้นอย่างเห็นผลทันตาอะไรก็แจ่มใสไปหมด ท่านदानช่วยหยิบยื่นมิตรและความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ทั้งสองฝ่ายให้ โดยไม่ต้องร้องขอ อันนี้ท่านทูตพูดเองนะครับ ส่วนผมนั้นอยู่ไกลไม่ค่อยได้ยิน ถึงได้ยินก็ไม่รู้เรื่องเพราะภาษาอังกฤษผมไม่กระดิกหู

หากเป็นจริงอย่างที่ว่าก็น่าเสียดายที่เราไม่ได้เป็นฝ่ายบริหาร เป็นเพียงฝ่ายนิติบัญญัติ หากเราเป็นฝ่ายบริหาร เราคงได้ร่วมมือกับรัฐบาลพม่าสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ภูมิภาคทั้งสองประเทศ

ผู้นำประเทศเผด็จการนั้น หากไม่แน่ใจก็จะไม่พูดพล่อย ๆ พูดออกมาแล้วทำไม่ได้ ไม่เหมือนประชาธิปไตย พูดได้ทุกเรื่อง โทกได้ทุกเรื่อง ในเมื่อเห็นว่าจะทำให้ประชาชนเลือกตนมาเป็นรัฐบาล ก่อนเลือกตั้งเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ บ้านผมอยู่บนถนนนวมินทร์มีการติดโปสเตอร์เป็นระยะว่า พรรคมีโครงการก่อสร้างรถไฟลอยฟ้าบนเส้นทางสายนี้โดยด่วน พอเลือกตั้งเสร็จแล้วก็รีบเก็บโปสเตอร์ แล้วก็ไม่มีแว่วว่าจะทำ แบบนี้เขาเรียกว่าเคาะกะลาให้หมาตีใจ

ประการที่สอง สังเกตได้จากการเอาใจใส่ดูแลอำนวยความสะดวก รักษาความปลอดภัยอย่างดียิ่งจนเพื่อนบางคนเห็นว่าเกินพอดีไป จนอาจถือได้ว่าเป็นการติดตามพฤติกรรมมากกว่า ซึ่งผมเห็นว่าไม่แปลกอะไร มันเป็นธรรมชาติของประเทศเผด็จการที่ต้องรู้ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในประเทศไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือร้าย

ผมเห็นว่ารัฐบาลช่างเลือกคนเป็นทูตได้เหมาะที่สุด โดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีปัญหาด้านชายแดนกับเราบ่อย ๆ ท่านทูตเป็นคนตรงไปตรงมา ถึงลูกถึงคน มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล โดยเฉพาะเกี่ยวกับการลงทุนร่วมพัฒนาแหล่งพลังงานกับพม่า ซึ่งผมเห็นว่าน่าจะเป็นไปได้ในอนาคตแต่คงเหนื่อยเหงื่อตกกับเขี้ยวล่ะ เพราะหนทางไปสู่จุดหมายดังกล่าวเต็มไปด้วยขวากหนามมีปัญหาลึกลับซับซ้อน แม้ไปถึงจุดนั้นแล้ว

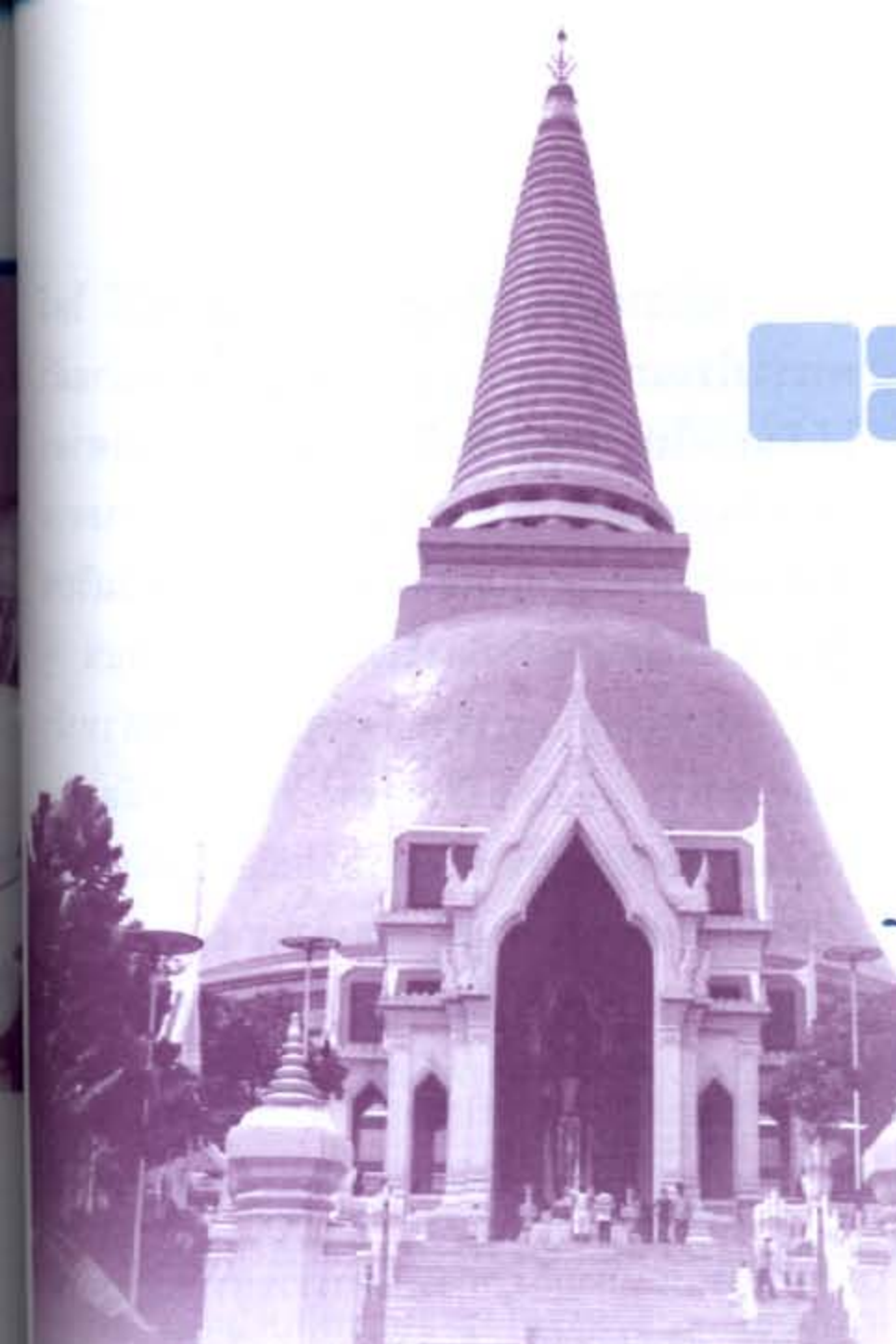
มันคงเหมือนยืมจมูกคนอื่นหายใจ เพราะแหล่งพลังงานอยู่ข้างฝั่งพม่า เขาอาจจะยืมจมูกเราเมื่อใดก็ได้ ถ้ามีอะไรไม่เป็นที่สบอารมณ์

แต่ผมก็ยังเห็นด้วยกับท่านทูต ที่จะเอาพลังงานจากน้ำมัน จากก๊าซ จากไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่งมีอยู่มากมายมหาศาลในพม่า มาใช้ในประเทศไทยแต่ควรต้องมีกติกาที่ทำให้มั่นใจได้ว่าเราจะไม่ถูกยืมจมูกในยามเกิดวิกฤตการณ์ระหว่างชาติ

หลังจากสนทนากับท่านทูตพอหอมปากหอมคอเราก็ออกเดินทางไปยังสนามบินมังกาลาดอนขึ้นเครื่องบินภายในประเทศต่อไปพุกาม โดยมีรถนำและรถปิดท้ายขบวนเช่นเคย

รู้สึกพม่าให้ความสำคัญในการเยี่ยมของคณะเรามาก หนังสือพิมพ์พม่าลงพาดหัวข่าว เห็นพวกเราหน้าสลอนเต็มหน้าหนึ่งเลย ท่านदानช่วยคงสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องต้อนรับขับสู้ไปที่ไหนพบแต่บริการและรอยยิ้มของคนในเครื่องแบบ ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม โบราณสถานที่ท่องเที่ยว ทำอากาศยาน ภัตตาคารร้านค้าที่เราไปโปรแกรมไป ตามสี่แยกเขาเปิดไฟเขียวให้ผ่านตลอด

แม้กระทั่งตอนเราลงจากเครื่องบินที่เมืองย่างกุ้งเพื่อนั่งรถเข้าสู่เมืองพุกาม ถนนทอดผ่านทุ่งหญ้าและพื้นที่แดกระแหง มีฝูงแพะ แกะ และเล็มหญ้าแห่งอยู่สองข้างทาง ยิ่งอดสู่อ่ามีตำรวจจราจรในเครื่องแบบยืนโบกไม้โบกมือห้ามแพะแกะขวางทาง ยิ่งกับมันรู้ว่าเราเป็นวีไอพีจากเมืองไทย มันยืนตรงเป็นฝูงเลย มันให้เกียรติเราดีแท้

โดย สวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ได้อะไรจากการไปจังหวัด นครปฐม

พวกเราคณะสมาชิกวุฒิสภากลุ่มหนึ่งได้เดินทางไปยังจังหวัดนครปฐมเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป้าหมายหลักของการเดินทางครั้งนี้เพื่อไปฟังบรรยายสรุปเกี่ยวกับคู่วาราชการจังหวัดนครปฐมแบบบูรณาการที่ศาลากลางจังหวัด

การเดินทางโดยรถบัสจากสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ไปยังจังหวัดนครปฐมใช้เวลาไม่เกิน ๑ ชั่วโมง เนื่องจากถนนตีมาก เมืองนครปฐมในปัจจุบันเป็นเสมือนหนึ่งชายเมืองของกรุงเทพมหานคร เพราะสองข้างถนนมีบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเต็มไปหมดจนถึงเขตอำเภอเมืองนครปฐม ถ้าไม่มีป้ายบอกเขตอำเภอหรือจังหวัดก็ไม่มีทางทราบได้ว่าที่ใดเป็นเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตนครปฐม

ก่อนไปยังศาลากลางจังหวัดนครปฐม พวกเราได้ไปยังพระปฐมเจดีย์ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างกลางเมือง เมื่อไปถึงพระปฐมเจดีย์ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดนครปฐมคอยต้อนรับและแจกดอกไม้รูปเทียนเพื่อสักการบูชาพระปฐมเจดีย์ซึ่งบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเป็นที่เคารพบูชาของพระพุทธศาสนิกชนทั่วโลก ใครไปยังจังหวัดนครปฐมแล้วไม่ได้ไปไหว้พระปฐมเจดีย์ก็ไม่อาจเรียกว่าได้ไปถึงนครปฐม

จากหนังสือของวัดพระปฐมเจดีย์ สรุปว่าองค์พระปฐมเจดีย์ วัดพระปฐมเจดีย์ราชวรวิหาร อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม เป็นปูชนียสถานที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย คาดว่าสร้างในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พระองค์ทรงส่งพระสมณทูตมาประกาศพระพุทธศาสนาในบริเวณนี้ นักปราชญ์ด้านโบราณคดีมีความเห็นตรงกันว่าพระโสมนเถระและพระอุตตรเถระ ซึ่งเป็นสมณทูตได้มาประกาศพระพุทธศาสนาที่นครปฐมเป็นแห่งแรก ประมาณพุทธศตวรรษที่ ๓ เดิมได้สร้างเป็นสถูปรูปบาตรคว่ำหรือโอคว่ำแบบสถูปเจดีย์ในประเทศอินเดีย ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปโดยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดฯ ให้ก่อสร้างพระเจดีย์ขึ้นใหม่ห่อหุ้มองค์เดิมไว้ในราว พ.ศ. ๒๓๙๖ พร้อมกับสร้างวิหารคดและระเบียงโดยรอบ **แต่ยังไม่ทันแล้วเสร็จทรงสวรรคตเสียก่อน** รัชกาลที่ ๕ ได้โปรดฯ ให้ปฏิสังขรณ์ต่อมาจนเสร็จ รวมทั้งได้มีการบูรณะและก่อสร้างส่วนประกอบองค์พระปฐมเจดีย์อีกหลายอย่างในสมัยรัชกาลที่ ๖ และรัชกาลที่ ๗

องค์พระปฐมเจดีย์เป็นเจดีย์ทรงระฆังคว่ำปากผาย โครงสร้างเป็นไม้ซุงรัดด้วยโซ่เส้นใหญ่ ก่ออิฐถือปูนประดับด้วยกระเบื้องปูทับ มีวิหาร ๔ ทิศ กว้างแกว ๒ ชั้น ความสูงของเจดีย์จากพื้นดินถึงยอดมงกุฎ ๑๒๐.๔๕ เมตร ฐานโดยรอบวัดได้ ๒๓๕.๕๐ เมตร

เมื่อทุกคนไปสักการะองค์พระปฐมเจดีย์ ที่ซุ้มวิหารทิศเหนือด้านบันไดใหญ่จะเห็นพระพุทธรูปสำคัญปางห้ามญาติหล่อด้วยโลหะประดิษฐานอยู่ สูง ๑๒ ศอก ๑ นิ้ว มีพุทธลักษณะงดงามมาก พระพุทธรูปองค์นี้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงให้หล่อขึ้นจากพระพุทธรูปซึ่งขุดพบที่เมืองศรีสัชชนาลัยซึ่งยังมีพระเศียร พระหัตถ์ และพระบาทติดอยู่ และมีลักษณะงดงามโดยยังคงส่วนเดิมไว้ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖ ทรงถวายพระนามว่าพระร่วงโรจนฤทธิ์ และได้ฐานพระนี้ได้บรรจุพระอังคารของรัชกาลที่ ๖ ไว้ด้วย ในโอกาสต่อมาตามพระราชประสงค์

หลังจากพวกเราได้บูชาองค์พระปฐมเจดีย์ ไหว้พระร่วงโรจนฤทธิ์และทำบุญจนอิ่มบุญกันทั่วหน้าแล้ว ได้เดินทางไปยังศาลากลางจังหวัดนครปฐม ตัวศาลากลางเป็นอาคารสร้างใหม่ ๕ ชั้น ตั้งอยู่กลางทุ่งห่างจากตัวเมืองประมาณ ๘ กิโลเมตร ขณะนี้ยังไม่มีบ้านเรือนผู้คน แต่อีกไม่นานความเจริญคงจะตามไปถึงแน่ ๆ

รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐมและหัวหน้าส่วนราชการรวมทั้งนายอำเภอต่าง ๆ ให้การต้อนรับ คณะสมาชิกวุฒิสภาฟังคำบรรยายสรุปซึ่งเน้นหนักเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างของส่วนราชการ บทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ปัญหาอุปสรรคและปัญหาโดยรวมของจังหวัดนครปฐม ซึ่งจะได้พูดถึงเพียงบางประเด็นเท่านั้น

ในความหมายของการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการนั้น หมายถึง “การบริหารราชการของจังหวัดเพื่อให้จังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด โดยมีการบูรณาการยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ สรรพกำลังและทรัพยากรในจังหวัด และการทำงานประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในสังคมอย่างมีทิศทางเป้าหมายร่วมกัน รวมทั้งมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานในการบริหาร การพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่จังหวัดอย่างชัดเจน”

“

จังหวัดนครปฐม เมืองแห่ง
 “ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว
 ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน
 สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลคู่ธานี
 พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า”

”

อย่างไรก็ดี ในการบริหารงานของจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดที่เรียกในสมัยใหม่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าผู้ว่าซีอีโอ เป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในจังหวัดนั้นยังมีปัญหาอุปสรรคหลายประการด้วยกัน เช่น

ส่วนราชการที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดมีจำนวนที่ไม่ขึ้นกับจังหวัดในฐานะที่เป็นส่วนราชการภูมิภาค มีการตั้งหน่วยงานขึ้นกับส่วนกลางเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่เคยอยู่กับจังหวัดก็แยกออกไป เช่น สรรพากรพื้นที่ สรรพสามิตพื้นที่ ธรนารักษ์พื้นที่ สำนักงานวัฒนธรรม เป็นต้น ในจังหวัดหนึ่ง ๆ จะมีหน่วยงานสังกัดส่วนกลางมากกว่าส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก จึงเป็นการยากต่อการบูรณาการ หรือประสานงานเพื่อแก้ปัญหาของจังหวัดเพราะขาดเอกภาพในการบังคับบัญชา

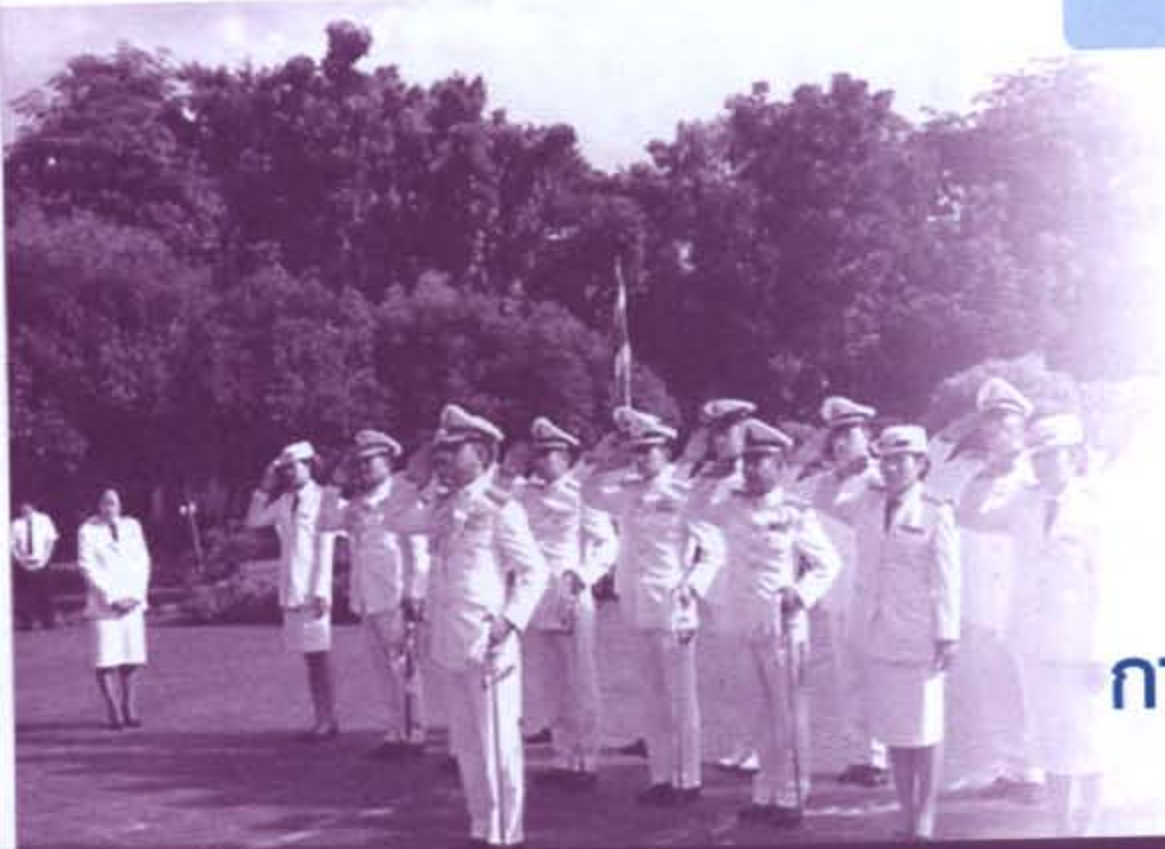
การมอบอำนาจเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนของการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการ ส่วนกลางบางส่วน มอบอำนาจแบบมีเงื่อนไข เช่น มอบอำนาจเงิน ๖ ล้านบาท ให้หัวหน้าส่วนราชการของตนเอง ถ้าเกิน ๖ ล้านบาท จึงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น (ทางหลวงชนบท) ในด้านที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัด เมื่อก่อนยังมีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ปัจจุบันการแต่งตั้งเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้การเชื่อมโยงงานรักษาความสงบเรียบร้อยของจังหวัดระหว่างผู้ว่าราชการหรือฝ่ายปกครองกับตำรวจไม่กระชับเหมือนแต่เดิมมา จังหวัดตั้งงบประมาณ

ซึ่งเป็นงบประมาณของตัวเองไม่ได้ ต้องตั้งผ่านกรมต่าง ๆ จะมีก็เป็นงบกลางซึ่งจัดสรรให้จังหวัดเพื่อมาคิดแก้ปัญหาในจังหวัด แต่ไม่มากนัก

การบริการประชาชนระดับอำเภอทำได้ได้โดยไม่ได้เต็มที่ หน่วยงานของอำเภอหลายหน่วยถูกยกเลิกโดยนำเจ้าหน้าที่ซึ่งเคยประจำอยู่ที่ว่าการอำเภอไปอยู่จังหวัด เช่น ป่าไม้ ปศุสัตว์ ประมง ปัจจุบันอำเภอถูกทำให้เล็กลงอันเนื่องจากการปรับปรุงโครงสร้างของราชการ มีเฉพาะที่ทำการปกครองอำเภอ พัฒนาชุมชนอำเภอ สาธารณสุขอำเภอ เกษตรอำเภอเท่านั้นที่ยังอยู่กับอำเภอ ทำให้การช่วยเหลือบริการประชาชนในด้านป่าไม้ กิติ ปศุสัตว์ กิติ มีปัญหามาก ราษฎรเดือดร้อนกันทั่วไป เมื่อพิจารณาดูปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ของผู้ว่าซีอีโอ ตามที่ทางรองผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอของจังหวัดนครปฐมได้สะท้อนให้ทราบบางส่วนแล้ว เห็นได้ว่าความมุ่งหวังที่จะให้ผู้ว่าซีอีโอเป็นผู้แก้ปัญหาในระดับจังหวัดได้อย่างเบ็ดเสร็จ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงเป็นไปได้ยากเป็นอย่างยิ่ง

จากการไปจังหวัดนครปฐม เมืองแห่ง “ส้มโอหวาน ข้าวสารขาว ลูกสาวงาม ข้าวหลามหวานมัน สนามจันทร์งามล้น พุทธมณฑลคู่ธานี พระปฐมเจดีย์เสียดฟ้า” ในครั้งนี้ได้เข้าใจการบริหารงานภูมิภาคในระบบผู้ว่าซีอีโอได้ถ่องแท้มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นงานที่ท้าทายความสามารถของผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นอย่างมาก

การปฏิรูประบบราชการ; การบริหารราชการจังหวัด แบบบูรณาการ/ ผู้ว่า CEO*

สภาพปัญหาและความเป็นมา

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกของระบบราชการอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นที่ทราบกันดีโดยทั่วไปว่าระบบราชการอยู่ในภาวะที่อ่อนแอ เป็นที่สังสมของปัญหาจนกลายเป็นองค์กรที่เต็มไปด้วยปัญหาเรื้อรัง ส่งผลให้การทำงานขาดประสิทธิภาพ และถูกมองว่าเป็นอุปสรรคขวางกั้นความเจริญของบ้านเมือง ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๔๐ ถือเป็นบทพิสูจน์อย่างดีถึงความหย่อนยาน อ่อนแอ และความเสื่อมโทรมของกลไกระบบราชการ

รัฐบาลภายใต้การนำของ พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบายการปฏิรูประบบราชการ พร้อมได้ดำเนินการปฏิรูประบบราชการอย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรม โดยมีการเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติปรับปรุงโครงสร้าง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งปัจจุบันพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากรัฐสภา และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕

ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ; ผู้ว่า CEO ภายใต้นโยบายการปฏิรูประบบราชการ รัฐบาลได้เสนอให้มีการปรับปรุงระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค คือ การบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (ผู้ว่า CEO) นัยว่าเพื่อให้การบริหารราชการในส่วนภูมิภาคมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยปรับให้จังหวัดมีฐานะเสมือนหน่วยธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit) ที่สามารถวินิจฉัยข้อมูล ปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา และดำเนินการให้เป็นไปตามที่ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว ครบวงจรภายในจังหวัด โดยปรับเปลี่ยนบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด หรือรู้จักกันโดยทั่วไปว่า CEO (Chief Executive Officer) เปรียบเสมือนผู้ช่วยนายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีของจังหวัด สามารถบังคับบัญชา สั่งการให้การดำเนินงานภายในจังหวัดเป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตรงตามนโยบายของผู้บริหารสูงสุด สามารถสนองตอบต่อความต้องการ ข้อเท็จจริง และแก้ไขปัญหาของแต่ละจังหวัดได้โดยตรง

ตามหลักการการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการนั้น ถือว่าเป็นระบบการทำงานที่มีลักษณะหรือเน้นการทำงานร่วมกันเป็นทีม ไม่ใช่ระบบที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าแล้วทำคนเดียว หรือ One man show

* การปฏิรูประบบราชการ : การบริหารงานราชการจังหวัดแบบบูรณาการหรือรู้จักกันในนามผู้ว่าซีอีโอ เป็นงานเขียนที่สรุปมาจากรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อติดตามและประมวลผลการปฏิรูประบบราชการ วุฒิสภา และรายงานดังกล่าวได้เสนอต่อวุฒิสภาและวุฒิสภาได้มีมติเห็นชอบให้นำไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. การสร้างความมั่งคั่งให้กับท้องถิ่นและประเทศ</p> <p>๒. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) ให้สูงขึ้น</p> <p>๓. ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารงานโดยมีระบบ ข้อมูล หลักวิชาการ และหลักการบริหารที่มุ่ง ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และผลสัมฤทธิ์ และนำไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔. ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ สามารถนำเอากฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ไปปฏิบัติ อย่างมีเอกภาพ</p> <p>๕. ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถทำงานประจำ ได้อย่างคล่องตัว และสามารถเข้าใจปัญหาในพื้นที่ ได้อย่างรวดเร็ว ทันเหตุการณ์</p> <p>๖. ลดภาระของส่วนกลาง โดยการมอบอำนาจให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถเร่งรัดปรับปรุงระบบงาน และแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าได้</p> <p>๗. ทำให้ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ของ ราชการทุกฝ่ายร่วมมือทำงานกันเป็นทีม มีการบูรณาการทุกภาคส่วน</p> <p>๘. เป็นการกระตุ้นให้ข้าราชการมีจิตสำนึกใน การปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว มากขึ้น โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางของ การทำงาน</p> <p>๙. จังหวัดสามารถบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p>	<p>๑. จะนำไปสู่การรวบอำนาจ และผลประโยชน์ในเชิง ผูกขาด โดยมีการประสานประโยชน์เชิงโครงสร้าง ระหว่างกลุ่มทุนใหม่กับประชาชน</p> <p>๒. การมุ่งตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยขาดมิติด้านสังคม วัฒนธรรม อาจเกิดความ เสี่ยงทางการเงิน การคลัง ทำให้ประชาชนยึดติด วัตถุนิยม เกิดความโลภ และขาดคุณธรรม</p> <p>๓. การรวบอำนาจ อาจนำมาซึ่งการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งระบบ</p> <p>๔. การรวบอำนาจอาจทำให้เกิดระบบพรรคการเมือง พรรคเดียว</p> <p>๕. กระบวนการมอบอำนาจจากส่วนกลางอาจไม่ชัดเจน ไม่ได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ อาจส่งผลในบั้นปลายได้</p> <p>๖. ระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ยังใช้งบประมาณของแต่ละพื้นที่เป็นหลัก ไม่มีการ จัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความเป็นจริง</p> <p>๗. ระบบไม่สามารถจะปรับเปลี่ยนทัศนคติของ ข้าราชการได้ เพราะแม้จะเปลี่ยนระบบแต่ ข้าราชการก็ยังมีทัศนคติเดิม ๆ</p> <p>๘. กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายอำนวยการของ ผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่สามารถเร่งรัดให้กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดได้</p> <p>๙. การบริหารจัดการต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ของคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ สูง และผลสัมฤทธิ์ของแต่ละจังหวัดอาจเกิดความ เหลื่อมล้ำในการพัฒนาได้ เพราะความสามารถ แตกต่างกัน</p>

ความพร้อม และสภาพปัญหา

ส่วนกระบวนการนำแนวคิดการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัตินั้นจากการศึกษาวิเคราะห์และติดตามการประเมินผลของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อติดตามและประเมินผลการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งผู้เขียนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยนั้น ได้พบข้อสรุปเกี่ยวกับความพร้อมและสภาพปัญหาในการดำเนินการดังนี้

๑. ด้านความพร้อม

๑.๑ ความพร้อมของจังหวัดในการบริหารจัดการ

๑) การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ของจังหวัด ในส่วนนี้จังหวัดต่าง ๆ มีการกำหนดทิศทางแนวทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติ แต่ไม่สอดคล้องกันในระดับกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานและจัดโครงสร้างองค์กรการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการชัดเจน

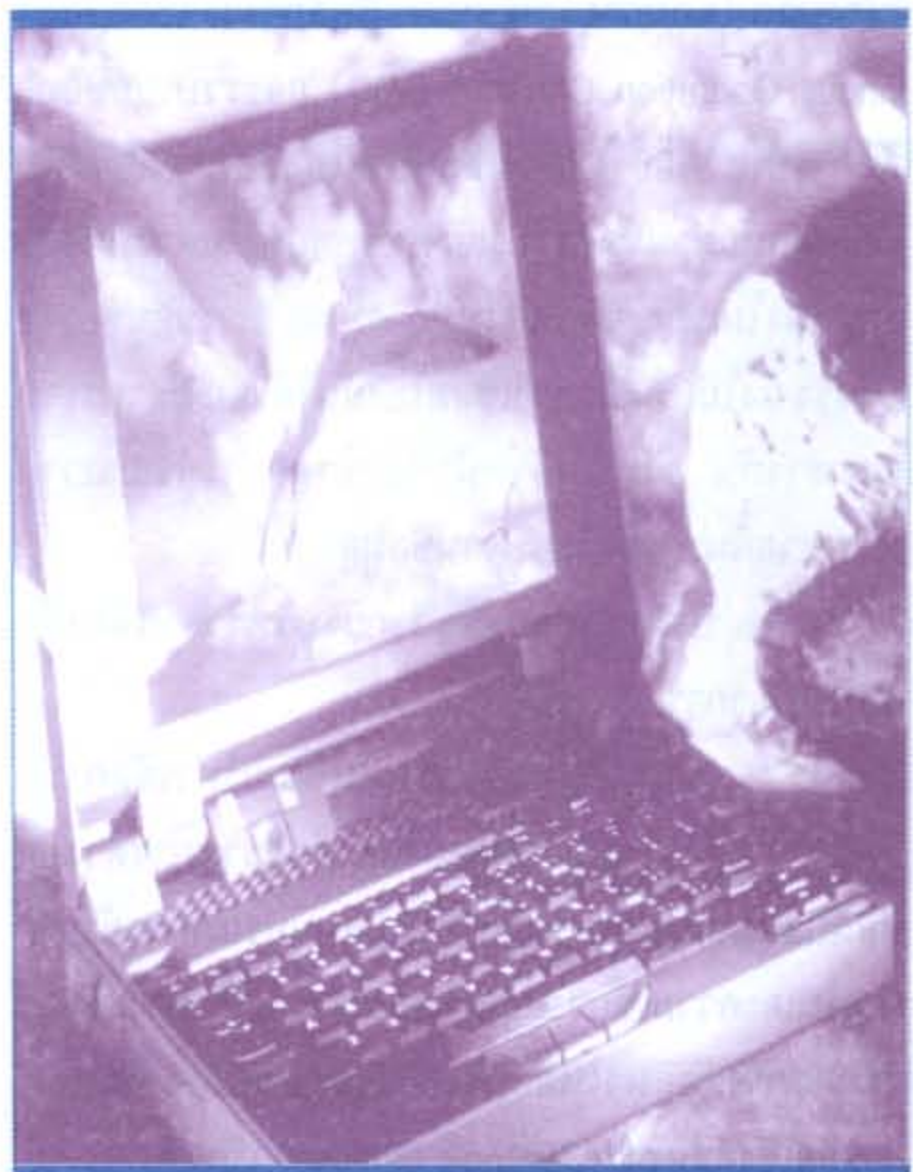
๒) การริเริ่มแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาและการบริการเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน นอกจากน่านโยบายของรัฐ เช่น การประกาศสงครามกับยาเสพติด ความยากจน และการทุจริตคอร์รัปชันมาปฏิบัติแล้ว จังหวัดยังไม่มีการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภาคราชการ ภาคเอกชน ประชาชน ได้มีช่องทางในการเสนอความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งยังขาดมาตรการเชิงกลยุทธ์เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ทั้งในเชิงรับและเชิงรุก

๓) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในจังหวัด เพื่อการบริหารจัดการในจังหวัด โดยจังหวัดต่าง ๆ มีความพยายามที่จะระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน มีการจัดโครงสร้างคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ และมีตัวแทนทุกภาคส่วนเข้าร่วม แต่มีปัญหาอยู่ที่ผู้แทนหน่วยงานภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาค

ประชาชนที่คัดเลือกให้เข้ามาเป็นเครือข่ายยังไม่พร้อมที่จะทำงานเป็นเครือข่ายอย่างแท้จริง อีกทั้งยังไม่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นมากนัก

๔) การปรับปรุงแก้ไขและการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการในจังหวัด โดยจังหวัดต่าง ๆ กำลังเร่งพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้จากส่วนราชการ สถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานอื่น ๆ มาร่วมปฏิบัติงาน มีการสร้างมาตรฐานการทำงานให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วขึ้น มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงาน และมีการจัดให้มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) เพื่อให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว รวมทั้งการให้บริการนอกสถานที่และวันหยุดราชการ เป็นต้น

๕) การระดมความร่วมมือและการประสานการใช้ปัจจัยทางด้านการบริหาร โดยเฉพาะบุคลากร งบประมาณ และเครื่องมือเครื่องใช้จากภาคราชการและเอกชน โดยจังหวัดอยู่ระหว่างการจัดให้มีเวทีสำหรับผู้บริหารพบปะหารือกันสม่ำเสมอ เพื่อสร้างบรรยากาศของการทำงานในเชิงบูรณาการ อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือ และประสานการใช้ปัจจัยทางด้านการบริหารโดยเฉพาะบุคลากร-งบประมาณ และเครื่องมือเครื่องใช้จากภาคราชการ และเอกชน

๖) การแบ่งเบาภาระการตัดสินใจ และการสั่งการจากรัฐบาล และราชการบริหารส่วนกลาง โดยจังหวัดหลังจากที่รับมอบอำนาจจากส่วนกลาง ก็ได้ มีการมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาในพื้นที่เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และลดภาระของส่วนกลาง แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ปัญหาใช้ที่ดิน และปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ จนต้องกลายเป็นภาระของรัฐบาลในการลงมาแก้ปัญหา

๑.๒ ความพร้อมในการมอบอำนาจจาก ส่วนกลาง จังหวัดต่าง ๆ มีความเห็นว่า การมอบอำนาจ ในปัจจุบันยังไม่ถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยเป็น ไปใน ๓ ลักษณะ คือ ไม่มอบอำนาจ การมอบอำนาจ บางส่วน และการมอบอำนาจ แต่มีเงื่อนไขโดยต้องได้ รับความเห็นชอบจากส่วนกลางก่อน ไม่ว่าจะเป็นการ มอบอำนาจในการบริหารงานบุคคล บริหารงบประมาณ และการสั่งการอนุมัติ อนุญาต ในกรณีต่าง ๆ ทำให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดแบบบูรณาการไม่สามารถจัดการกับ ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ความพร้อมในการพัฒนาระบบฐาน ข้อมูลจังหวัด จังหวัดต่าง ๆ ได้เร่งจัดทำระบบฐานข้อมูล ของจังหวัด โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัด โดยมีการจัดทำศูนย์ปฏิบัติการจังหวัด (Pro- vincial Operation Center : POC) และรวบรวมข้อมูล จัดทำเป็น Web Site และเชื่อมโยงข้อมูลโดยระบบ Intranet กับส่วนราชการในจังหวัดทุกแห่ง แต่ระบบฐาน ข้อมูลยังไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีการบูรณาการข้อมูลอย่าง แท้จริง ยังไม่เป็นระบบที่เชื่อมโยงกันได้ และมีมาตรฐาน แตกต่างกัน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้และความ เชี่ยวชาญในการจัดระบบฐานข้อมูล

๒. ปัญหาอุปสรรคของการบริหารงานจังหวัด แบบบูรณาการ

๒.๑ ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการ

๑) บุคลากรของส่วนราชการต่าง ๆ ที่สนับสนุนช่วยงานการบริหารงานแบบบูรณาการยังขาด ทักษะและความเชี่ยวชาญบางประการ อาทิ การบริหาร จัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) การคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic thinking) เป็นต้น

๒) ส่วนราชการ และประชาชนยังขาด ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารงานแบบ บูรณาการ ซึ่งจะมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา จังหวัด นอกจากนี้ตัวผู้ว่าราชการจังหวัดบางคนยังไม่ เข้าใจระบบบริหารงานแบบบูรณาการอย่างแท้จริง อาจ เป็นเพราะมีระยะเวลาในการอบรมสั้นเกินไป

๓) เนื่องจากวัฒนธรรมการปฏิบัติ ของหน่วยงานในส่วนกลาง เคยชินกับการสั่งการให้ จังหวัดปฏิบัติ จึงทำให้ส่วนกลางยังคงกำหนดแนวทาง ให้จังหวัดปฏิบัติอยู่ต่อไป ซึ่งทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ขาดความคล่องตัวในการบริหารจัดการเอง

๔) กระบวนการมีส่วนร่วมในการ บริหารงานที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการ บริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการยังไม่เกิดขึ้น เพราะ โครงสร้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่ ครอบคลุมถึงการให้ประชาชนที่หลากหลายมีส่วนร่วม เพราะฉะนั้น เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมน้อย การคิดริเริ่ม ของจังหวัดน้อย เครือข่ายก็น้อยทำให้ไม่สามารถนำไป ขยายผลให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๕) ผลพวงจากการปฏิรูประบบ ราชการ ทำให้ส่วนกลางมีความเข้มแข็งมากขึ้น มี การรวมศูนย์อำนาจมากขึ้น โดยมีส่วนราชการที่เคย เป็นส่วนภูมิภาค ปรับเปลี่ยนเป็นราชการส่วนกลาง หลายหน่วยงานทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจน้อยลง แต่ต้องรับคำสั่งจากส่วนกลางมากขึ้น และไม่สามารถ สั่งการข้าราชการบางกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มา ปฏิบัติงานในภูมิภาคได้ เช่นกรณีการแก้ปัญหาใช้ที่ดิน ที่มีการยุบสำนักงานปลัดอำเภอเป็นส่วนกลางใน จังหวัด ทำให้เกษตรกรขาดความสะดวกในการติดต่อ ประสานงาน และผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถสั่งการได้ ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องตกเป็นเป้าโจมตีว่าทำงานไร้ ประสิทธิภาพ

๖) ประชาชนมีความคาดหวังและ เข้าใจว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมาก สามารถ แก้ไขปัญหาได้ทุกเรื่อง หากเกิดปัญหาเร่งด่วนมักจะ ติดต่อ ร้องเรียน ร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแบบ บูรณาการตลอดเวลา แต่ในทางปฏิบัติผู้ว่าราชการ จังหวัดแบบบูรณาการไม่ได้มีอำนาจมากขึ้น แต่มีความ รับผิดชอบมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของ ประชาชนได้อย่างเต็มที่

๗) ส่วนราชการต่าง ๆ ยังไม่ยอมรับผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะคิดว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเป็นข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยมิใช่ผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการต่าง ๆ โดยตรงทำให้เกิดข้าราชการเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ พวกไม่รับรู้ ไม่ยอมรับ พวกรู้แต่ไม่ปฏิบัติ และสุดท้ายคือพวกที่รู้และปฏิบัติแต่ระเบียบกฎหมายไม่เอื้ออำนวย

๘) การที่รัฐบาลกำหนดให้รองนายกรัฐมนตรี กำกับดูแลกลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๙ กลุ่ม ซึ่งรองนายกรัฐมนตรีแต่ละท่านมีมาตรฐานในการกำกับดูแลและวิธีปฏิบัติแตกต่างกัน ทำให้ผลที่ออกมาย่อมแตกต่างกันด้วย โดยไม่มีมาตรฐานเดียวกัน

๙) การสั่งการจากส่วนกลาง มีความเป็นวิชาการ มีเทคนิค และมีความคาดหวังสูงมากเกินไป ไม่ได้เข้าใจสภาพพื้นที่ และข้อเท็จจริงอย่างชัดเจน ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเกิดความยุ่งยากในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

๒.๒ ปัญหาอุปสรรคในการมอบอำนาจ

๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด ยังไม่ได้รับมอบอำนาจบริหารงานบุคคลจากส่วนกลางอย่างแท้จริง โดยผู้ว่าราชการจังหวัดยังไม่มีอำนาจบริหารงานบุคคลของข้าราชการที่สังกัดราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดไม่ว่าจะเป็นการโยกย้าย การลงโทษทางวินัย และการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ฯลฯ นอกจากนี้การประเมินผลงานของหัวหน้าส่วนราชการอำเภอก็ยังขึ้นอยู่กับส่วนกลางอีกด้วย

๒) การปฏิรูประบบราชการมีการเปลี่ยนแปลงราชการบริหารส่วนภูมิภาคเป็นราชการบริหารส่วนกลาง โดยเฉพาะโครงสร้างองค์กร และตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร แต่ไม่มีการแก้ไขระเบียบกฎหมาย และข้อบังคับการบริหารงานและการดำเนินงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วยทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอยังคงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบแต่ไม่มีอำนาจ

๓) การมอบอำนาจจากส่วนกลาง มี ๒ ลักษณะ คือ มอบอำนาจให้บางส่วนกับมอบอำนาจให้แต่จะต้องให้ส่วนกลางให้ความเห็นชอบก่อน ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงจะอนุมัติ อนุญาต หรือเห็นชอบได้

ดังนั้นจึงสะท้อนให้เห็นว่า ไม่มีการมอบอำนาจอย่างเต็มที่และครบถ้วน

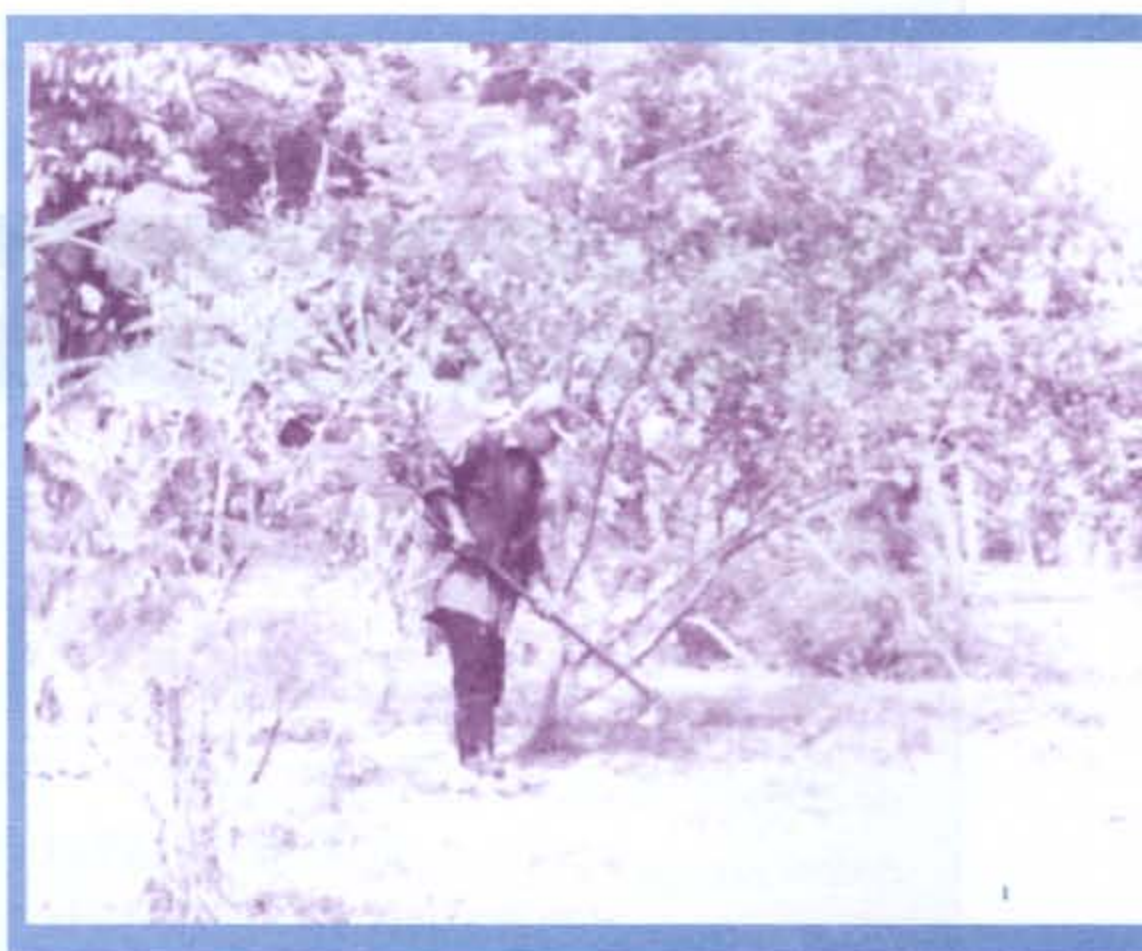
๔) ในเรื่องการบริหารงบประมาณยังไม่มีการโอนงบประมาณมาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยังคงบริหารโดยใช้ระบบงบประมาณแบบปกติ โดยส่วนราชการต่าง ๆ ก็ยังหวงอำนาจอยู่ ไม่มีการมอบอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด

๕) ระบบการบริหารงานแบบบูรณาการยังไม่สามารถสนองความต้องการในพื้นที่ได้ เพราะส่วนราชการต่าง ๆ ยังไม่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนอย่างเต็มที่ ส่วนราชการยังมีลักษณะต่างฝ่ายต่างทำ และไม่เข้าใจระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ

๖) ในบางกรณีการแต่งตั้งโยกย้ายของส่วนราชการในจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดยังไม่รับรู้รับทราบ และได้รับแจ้งจากส่วนราชการนั้น ๆ

๗) ส่วนกลางยังขาดการถ่ายโอนอำนาจในเรื่องการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ จราจรและสิ่งแวดล้อม ให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการและบังคับใช้กฎหมาย

กล่าวโดยสรุป ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความรับผิดชอบเต็มพื้นที่ แต่ขาดการมอบอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน ขาดบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่าง ๆ แต่ทั้งรัฐบาลและประชาชนต่างมีความคาดหวังกับผู้ว่าราชการจังหวัดสูงมาก

๒.๓ ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาระบบ
ฐานข้อมูล

๑) การเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูล
ทั้งจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ในพื้นที่ที่ยังไม่มี
ประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มที่

๒) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ
ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะช่วยสนับสนุนการ
บริหารงานแบบบูรณาการ

๓) หน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่ให้ความ
ร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเท่าที่ควร

๔) จังหวัดต่าง ๆ ยังไม่มีฐานข้อมูล
ที่เป็นปัจจุบัน ไม่เป็นมาตรฐาน และไม่สามารถตรวจสอบ
ได้ เมื่อขาดข้อมูลที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถบริหารงาน
จังหวัดแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการได้มีโอกาสติดตามและ
ประเมินผลระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
ของรัฐบาล ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ - ๒๑ มกราคม

๒๕๔๗ ผู้เขียนมีข้อคิดเห็นว่ารัฐบาลมีความคาดหวังกับ
ระบบบริหารงานแบบบูรณาการ และผู้ว่าราชการจังหวัด
แบบบูรณาการมากจนเกินไป ทั้ง ๆ ที่ส่วนราชการต่าง ๆ
ในส่วนกลางยังไม่ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
แบบบูรณาการอย่างชัดเจน อีกทั้งส่วนราชการต่าง ๆ
ยังไม่ยอมรับในตัวผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ
เพราะมองว่าเป็นคนของกระทรวงมหาดไทย มิใช่
ผู้บังคับบัญชาของตนเองโดยตรง นอกจากนี้ประชาชน
ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่เข้ามามีส่วนร่วมอย่าง
จริงจัง ทำให้ที่ผ่านมาการบริหารงานประสบความสำเร็จ
ล้มเหลว เพราะไม่สามารถแก้ไขปัญหาหลาย ๆ เรื่องได้
เช่น ปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยใน ๓ จังหวัดชายแดน
ภาคใต้ และปัญหาไข้หวัดนก จนทำให้รัฐบาลต้องลงมา
แก้ปัญหาลอง ซึ่งเป็นเพราะระบบไม่เอื้ออำนวย เป็น
ความล้มเหลวของระบบมิใช่ตัวผู้ว่าราชการจังหวัด
แบบบูรณาการ (โปรดอ่านต่อฉบับหน้า)

ขอเชิญร่วมสนทนากับสมาชิกวุฒิสภาในโครงการ

ส.ว.พวประชาชน

วันพฤหัสบดีที่ 13 ตุลาคม 2548

เวลา 09.30 - 12.00 นาฬิกา รายงานพิเศษโครงการบุคคลองค์กร: (คลองไทย)
และการมีส่วนร่วมของประชาชน

เวลา 14.00 - 15.30 นาฬิกา ร่วมเวทีสนทนากับสมาชิกวุฒิสภา
ณ ห้องสุนทรศรีพันธุ์เรือง ชั้น 5 ศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ฟังทุกข้อแนะนำ ไช้ทุกประเด็นปัญหา เปิดใจสนทนา แลกเปลี่ยนทุกความคิดเห็น

พบกับ ประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเสรี)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พันธุเสถียร)

ร่วมด้วย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสิงห์บุรี : นายคำนวน ชลปัทมิก และสมาชิกวุฒิสภาจำนวนมาก

เวลา 14.00 - 15.30 นาฬิกา ถ่ายทอดสดทาง สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย AM 819 KHz

สถานีวิทยุรัฐสภา FM 87.5 MHz ระบบอินเทอร์เน็ต ที่ www.senate.go.th

จัดโดย วุฒิสภา

เกร็ดภาษา

โดย จำรงค์ ทองประเสริฐ
ราชบัณฑิต

ภาษาไทย ๕ นาที

พระพุทธชินราช-พระพุทธชินสีห์-พระศรีศาสดา

วันนี้จะขอนำเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธรูปที่สำคัญคู่บ้านคู่เมืองอีกชุดหนึ่งมาเสนอท่านผู้อ่านนั่นคือ “พระพุทธชินราช-พระพุทธชินสีห์-พระศรีศาสดา” ซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่สร้างในสมัยเดียวกัน คือตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี หนังสือ “พระพุทธรูปสำคัญ” ได้บอกประวัติไว้ดังนี้

๑. **พระพุทธชินราช** เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะสุโขทัย เป็นพระสัมฤทธิ์หน้าตักกว้าง ๕ ศอก ๑ คืบ ๕ นิ้ว สูง ๗ ศอก ประดิษฐานอยู่ที่พระวิหารวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลก นับว่าเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยที่งามที่สุดในพงศาวดารเหนือ และจากการวิเคราะห์ของนักประวัติศาสตร์ สันนิษฐานว่าพระมหาธรรมราชาลิไทแห่งกรุงสุโขทัยโปรดฯ ให้สร้างขึ้นพร้อม ๆ กับพระพุทธชินสีห์และพระศรีศาสดา เมื่อครั้งสถาปนาเมืองพิษณุโลกเป็นเมืองลูกหลวง ใน พ.ศ. ๑๙๐๐ ตามตำนานกล่าวว่า การหล่อรูปพระพุทธรูปนั้น แม้จะเททองหล่อถึง ๓ ครั้ง ทองก็ยังเดินไม่ทั่วองค์ ต่อมา มีชีปะขาวมาจากที่ใดไม่ทราบ ได้มาบัญญัติการให้บรรดานายช่างทั้งหลายเททองหล่อรูปอีกครั้งหนึ่ง ทองจึงเดินทั่วองค์ และเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยสัมฤทธิ์ที่งามที่สุด ถ้าผู้ใดมีจิตศรัทธาเข้าไปนั่งทำจิตใจให้สงบ จะมีความสุขใจเป็นอย่างยิ่ง

เพราะความงามของพระพุทธชินราชนี้เองทำให้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงโปรดฯ ให้เสาะหาพระพุทธรูปที่มีลักษณะงดงาม เพื่อประดิษฐานเป็นพระประธานในพระอุโบสถวัดเบญจมบพิตรดุสิต-

วนาราม ทรงพอพระทัยพระพุทธชินราช วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลกมาก จึงโปรดให้จำลองแบบพระพุทธชินราช เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้พระฤกษ์เททองหล่อเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ เวลา ๖ นาฬิกา ๓๘ นาที ๔๔ วินาที โดยใช้ทองหนัก ๓,๙๔๐ บาท หล่อสำเร็จก็อัญเชิญจากพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ถึงกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายนปีเดียวกัน แล้วอัญเชิญประดิษฐาน ณ พระอุโบสถวัดเบญจมบพิตรฯ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๔๔ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดฯ ให้สร้างซุ้มเรือนแก้วประดับองค์พระพุทธรูป และต่อมาพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดฯ ให้ปรับปรุงซุ้มเรือนแก้วให้งดงามยิ่งขึ้น

๒. **พระพุทธชินสีห์** เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะเชียงแสนผสมสุโขทัย เป็นพระสัมฤทธิ์ หน้าตักกว้าง ๕ ศอก ๔ นิ้ว สันนิษฐานว่าพระมหาธรรมราชาลิไทโปรดฯ ให้สร้างขึ้นคราวเดียวกับพระพุทธชินราช และพระศรีศาสดา เดิมประดิษฐานอยู่ที่วิหารด้านทิศเหนือวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดพิษณุโลก ต่อมาวิหารชำรุดทรุดโทรมลง สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพย์ จึงโปรดให้อัญเชิญมาประดิษฐานที่มุขหลังพระอุโบสถจักรมุข วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๒

ครั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะยังทรงพระผนวชได้เสด็จประทับ ณ วัดบวรนิเวศวิหาร ทรงโปรดฯ ให้อัญเชิญพระพุทธชินสีห์มาประดิษฐานเป็นพระประธานในพระอุโบสถ ในครั้งนั้นโปรดฯ ให้หล่อ

แท่นฐานองค์พระพุทธรูปด้วยทองสัมฤทธิ์กะไหล่ทองคำ ที่พระรัศมีฝั่งเพชรที่พระอุณาโลม พร้อมทั้งปิดทององค์พระพุทธรูป ต่อมาเมื่อเสร็จเถลิงถวัลยราชสมบัติแล้ว ได้เสด็จพระราชดำเนินมานมัสการกับทั้งถวายพระธำมรงค์หยกสวมนิ้วพระอังคุชชัย เงิน ๕๐ ชั่ง และฉัตรตาด ๙ ชั้น เป็นพุทธบูชา

๓. พระศรีศาสดา หรือพระศาสดา เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะสุโขทัย เป็นพระโลหะหน้าตักกว้าง ๖ ศอก อยู่ในวิหารพระศาสดา วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นพระพุทธรูปที่พระมหาธรรมราชาลิไทโปรดฯ ให้สร้างขึ้นในคราวเดียวกันกับพระพุทธรูชินราช และพระพุทธรูชินสีห์

ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ เจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้างได้อัญเชิญพระศรีศาสดาหรือพระศาสดา จากเมืองพิษณุโลกมาไว้ที่วัด ครั้นสมเด็จพระยาบรม-

มหาพิชัยญาติ (ทัต บุนนาค) ทราบเรื่อง จึงให้อัญเชิญจากวัดบางอ้อยช้างมาไว้ที่วัดประดู่ฉิมพลี ซึ่งเป็นวัดที่ท่านสร้างขึ้น ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงทราบและมีพระราชดำริว่า พระศรีศาสดาหรือพระศาสดาองค์นี้สร้างขึ้นพร้อมกับพระพุทธรูชินสีห์ ซึ่งสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาศักดิพลเสพย์ ทรงให้อัญเชิญมาประดิษฐานไว้ ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร พระศรีศาสดาหรือพระศาสดาก็ควรประดิษฐาน ณ วัดบวรนิเวศวิหารที่เดียวกับพระพุทธรูชินสีห์ แต่ยังมีได้สร้างสถานที่ประดิษฐาน จึงโปรดฯ ให้อัญเชิญไปประดิษฐานยังวัดสุทัศนเทพวรารามไปพลางก่อน เมื่อสร้างพระวิหารเสร็จแล้ว จึงโปรดฯ ให้อัญเชิญพระศรีศาสดาหรือพระศาสดามาประดิษฐาน ณ วัดบวรนิเวศวิหาร พระศรีศาสดาหรือพระศาสดาจึงเป็นเสมือนพระพุทธรูปผู้พิทักษ์พระพุทธรูชินสีห์

สมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่

แทนตำแหน่งที่ว่างในการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

นายเกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาฬสินธุ์

เกิด	วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๐๕
คุณวุฒิ	- ปริญญาตรีทางด้านบริหาร จาก MANUEL L.QUEZON UNIVERSITY
MANILA PHILIPPINES
สถานที่ติดต่อ	- ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อาชีพ	- ๑๒/๒ ซอยตลาดเกษตร ถนนถีนานนท์ ตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด
จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๐๐๐
ประสบการณ์	- นักการเมืองท้องถิ่น
	- สมาชิกสภาจังหวัดกาฬสินธุ์

กิจกรรมสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จัดโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ท้องถิ่น หลักสูตร “กระบวนการเสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม” (ผู้นำเยาวชน) ในจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

วันที่ ๑๖ - ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ณ จังหวัดเพชรบูรณ์

วันที่ ๓๐ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ณ จังหวัดตรัง

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดการประชุมอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง เพื่อเลือกกันเองให้เหลือหกคน เพื่อเป็นกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๒๐๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย เป็นประธานมอบวุฒิบัตรให้แก่ข้าราชการที่ผ่านการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในงาน “วันส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ณ ห้องประชุม ๑๕๐๑ ชั้น ๑๕ อาคารสุขประพฤติ

วันที่ ๗ - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน และนายสมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภา พร้อมด้วยข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา รวม ๒๓ คน เดินทางไปศึกษาดูงานตามโครงการเยือนและศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์

**ระเบียบวินัย
คือคุณสมบัติที่สำคัญ
ในการดำเนินชีวิต**

**เส้นทางแผนที่ชีวิต
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ปฏิบัติตาม ทำตนเองให้รุ่งเรือง ตามรอยเบื้องพระยุคลบาท**

สารวุฒิสภา

เป็นวารสารฉบับรายเดือน จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นอภินันทนาการ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือคำถามใด ๆ เกี่ยวกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา

กรุณาติดต่อ : กลุ่มงานผลิตเอกสารเผยแพร่ สำนักประชาสัมพันธ์

ถนนอุ่งทองใน ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๔๙-๕๐ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๔๙ www.senate.go.th

พิมพ์ที่ อรุณการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๖๐๓๓-๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๒๐๘๗-๘ ออกแบบโดย อัครวิณ ไทยรัฐเว็บบอร์ด

